

Václav Vinš:

Rodopisný úřad pro Čechy a Moravu.

Vládním nařízením ze dne 1. června 1943, které nabylo platnosti 5. června t. r., byl zřízen při ministerstvu vnitra „Rodopisný úřad pro Čechy a Moravu“. Protektorátní správa odstranila tímto pomocným orgánem poslední překážku k všeobecnému provádění rasového zákonodárství na našem území. Možnost přezkoušení rasové příslušnosti, která doposud byla vyhrazena jen německým státním příslušníkům prostřednictvím říšského rodopisného úřadu v Berlinu, je nyní dána i protektorátním příslušníkům a osobám bez státní příslušnosti. Rodopisný úřad pro Čechy a Moravu (Praha I, Křižovnická 1) rozhoduje o otázkách rodového původu v nejasných případech s právem konečné platnosti.

Rodopisný úřad byl organizován na základě zkušenosti říšského rodopisného úřadu a bývalého „Oddělení pro opatřování rodových dokladů“ při Archivu ministerstva vnitra, které jako I. oddělení bylo převedeno do Rodopisného úřadu a tu plní dál svůj úkol opatřováním dokladů pro úřední průkaz původu. Hlavní úkol Rodopisného úřadu spočívá v činnosti jeho II. oddělení, rozhodujícího o dědičném a rasovém zařazení zkoušeného. Rozhodnutí může být požadováno ve všech vyskytujících se pochybných případech rodového původu. Výsledkem je tu vystavování výměru o rodovém původu. Tato rozhodnutí Rodopisného úřadu mají pro zkoušeného i jeho příbuzné veliký význam. Často se stává, že se žadatelé pokouší předložením pro ně vhodných důkazných prostředků a zamlčením nevýhodných skutečností dosáhnouti příznivého výsledku v řízení. Úřad je však vybaven řadou právních prostředků, aby mohl provést přezkoušení i těchto úmyslně nebo náhodně nejasných případů. Úřad sám, jako jedno ze svých prvních opatření, převzal za souhlasu církevních úřadů t. zv. židovské kontrolní matriky, vedené hlavně v letech 1829—68 u jednotlivých katolických farních úřadů. Jejich cena vyplývá jasně z toho, že jejich pomocí mohou být zjištěny nejen padělky a úmyslná odstranění jednotlivých zápisů v židovských matrikách, ale že obsahují namnoze i zápisy, které v židovské ústřední matrice chybějí, čehož se pak snaží strany využít ve svůj prospěch.

Vedle již zmíněných úkolů, příklo vládní nařízení Rodopisnému úřadu ještě další. Jest to provádění zvláštních opatření k ochraně rodopisných písemných památek a dozor nad veřejným i soukromým rodopisným bádáním. (Oddělení III.) Dnes hlavně

přichází v úvahu zajistiti rodopisné archiválie proti účinkům letecké války. Cenné rodopisné prameny, které nejsou archivně zajištěny, vynasnaží se Rodopisný úřad získati nebo jiným způsobem je zajistiti. IV. oddělení vedle činnosti úřední sleduje i cíle vědecké. Úkolem referátu edičního jest pořízení úplného soupisu všech rodopisných pramenů Čech a Moravy, uveřejnění jejich seznamů a vydání zvláště významných tiskem. V rámci připravných prací bylo již ve vlastní fotografické dílně zhotoveno na 20.000 snímků. Referát rodozpytný hodlá se zabývati především otázkou po staletí trvajícího německo-českého národnostního styku. Výsledky těchto bádání mají být uveřejněny v „Rodopisné ročence pro Čechy a Moravu“. Referát „Bádání o Židech“ v Čechách a na Moravě, zemích to, kde kdysi bylo Židovstvo silně rozšířeno, čeká obsáhlá práce. Aby mohl být jasně přehlédnut assimilační proces, působící již od josefinského židovského zákonodárství v ovlivňování čistoty rasy a aby mohl být zjištěn židovský krevní zásah na obyvatelstvo těchto zemí, přistoupilo se k soupisu pokřtěných Židů, vyskytujících se od konce 18. stol. V obvodu pražské arcidiecése byl tento soupis ukončen a pokračuje se na soupisu v obvodech biskupských konsistorií v Budějovicích, Hradci Králové, Leitmeritz, Brně a arcib. konsistoriě v Olomouci. Zbývá již jen referát „Sociální anthropologie“, jenž se má zabývati u nás téměř ještě nedotčenou látkou vlivu dědičnosti na zdraví národa. Poněvadž zákonodárství Protektorátu na tomto poli pokulhává za vzorem Říše, lze od těchto, jakož i od jiných budoucích rodopisných a národně politických prací Rodopisného úřadu pro Čechy a Moravu, očekávati plodný podnět nejen pro vědecké bádání, nýbrž také pro jeho zákonodárství. (Lit.: Sbírka zákonů a nařízení č. 150 ze dne 1. června t. r. Dr. Artur Zechel, Das Sippenamt für Böhmen u. Mähren, Verwaltungs-Rundschau f. B. u. M. V. Jg. Nr. 8.)

Ing. Viktor Gentner, Praha:

Použití map v rodopise.

Všimají-li si dosud rodopisci hlavně údajů psaných o svých předcích nebo rodinách, či dokonce historií určitých prostor, zapomínají na to, že psané doklady nám nikdy nemohou podat tak jasný obraz celého dění kolem jednajících osob, neboť už jenom v dopisech se předpokládá u čtoucího většinou znalost celého prostředí.

Jako fotografie jednotlivců nebo budov, celých osad, eventuálně i krajin nám dokládají a ujasňují určitá období, tak právě mapy svou naprostě přesnou inženýrskou basí, nám nastíní obraz krajiny, kde se která dění dala.

Protože jsem považoval za nutné si objasnit prostor, v kterém se pohybovaly osoby mého rodopisu, neboť tehdy nebyly jen mrtvě zaznamenány v matrikách a úředních listinách, ale měly svou vlastní dynamiku a vztah k okolí, vzial jsem ku pomoci mapy všeho druhu a stáří.

Zmíním se nyní, pro posouzení závažnosti mapového materiálu ve službě rodopisce, stručně o historii našich přesných map, zhotovených na základě vědeckém pro potřebu vojenskou a fiskální, dle předem přesně promyšleného postupu vyměřování i zobrazení, které nejen ve své době, ale i dnes daleko předčí přesností a vhodným volením zobrazení všechny podobné mapy světově.*)

V letech 1763—1772 bylo provedeno t. zv. I. voj. mapování a v letech 1810 až 1866 II. voj. mapování v měřítku 1 : 2880.

Patentem rakouského císaře Františka I. z r. 1817 nařízené první rakouské mapování katastrální bylo provedeno v našich zemích (Čechy a Morava) v letech 1817—1858. Zvoleno bylo měřítko 1 : 2880. Jak vzniklo toto podivné měřítko? Jeho základem byla podmínka, že 1 jitro (t. j. 1600 čtverečních sáh) má být zobrazeno čtvercem o straně 1 palec, takže strana o délce 40 sáhů jest rovna 40 . 6 . 12 palců, t. j. 2880 palců.

Pro silně členěné pozemkové parcely mělo být použito měřítko násobné, t. j. 1 : 1440 a 1 : 720.

Účelem bylo spolehlivé určení výměry kultury a výnosu všech pozemků pro spravedlivé rozvržení pozemkové daně. Dokonalejších a podrobnějších situacích plánů (v zákoně se nazývají mapami) dosud není, a ve spojení s pozemkovými knihami mají zvláště důležitý význam právní a hospodářský, protože zobrazení a umístění parcel je jednoznačné.

Celý operát je obzvláště důkladně a dobře proveden. Toto vedlo k předpokladu, že nikdy nebude měněn. Dostal proto název „stabilní katastr“. O stabiliti však nemůže být řeči, protože koupěmi, zcelením a parcelací se nepřetřížitě mění.

Za účelem vedení map ve shodě se skutečnosti, byli zřízeni evidenční geometrii v r. 1883. Totiž po revisi katastru z r. 1869, která byla provedena, protože mapy v některých místech se rozcházely se skutečnosti, a po skončené reambulaci r. 1880, musela instituce měřických úředníků vzniknouti, aby se neopakovaly nesrovnalosti časem vzniklé.

U katastrálních map jest ještě důležité uvést, že sekční listy o ploše 500 jiter tvoří obraz o rozměrech 20 . 25 palců (t. j. 52,68 . 65,85 cm).

Úmyslně nerovnádím další údaje o těchto mapách, t. j. o jejich vyhotovování a systému umístění na geoidu, rovněž o počtu trigonometrických bodů, na kterých přímo závisí, ani o chybách, neboť pro potřebu rodopisce nemají významu. Je ale důležité si předem vždy zjistiti měřítko, v jakém je plán té které obce proveden, neboť v posledních letech se měnilo.

Totiž po zavedení metrické soustavy v r. 1871 bylo konstatováno, že měřítko v palcích a jitrech není již vhodné a hledáno proto lepší. Tak vznikla měřítka 1 : 2500 s novým rozdělením listů triangulačních a mapových. Později se přešlo na měřítko 1 : 2000, které dle instrukcí z r. 1940 se provede i s násobky 1 : 1000 a 1 : 500.

Další mapy, kterých si všimneme, jsou mapy topografické. V r. 1870 voj. zeměpisný ústav provedl mapování nazvané vojenské, jehož síť bodů je přesnější než katastrální. Výsledkem měření jsou mapy v měřítku 1 : 25000,

*) První mapy byly vyhotoveny již kolem roku 1590. V době vlády Rudolfa II. a v prvních letech panování jeho nástupce Matyáše, zaměstnávala správa královských statků odborné zeměměřiče. Byli to Matouš Ornýs z Lindperka, který vyměřil a provedl r. 1593 mapu panství a majetku brandýského, píseckého, novolibeňského u Jílového, r. 1597 pardubického, chlumeckého, poděbradského, kolinského, lyského, benátského, líčkovského, křivoklátského až na Bílou Horu a městečko Buškovice. — Druhý zeměměřič, Šimon Podolský z Podolí, od r. 1600 vyměřil opět panství křivoklátské, zbirožské, točnické, královodvorské a dobříšské. Taktéž proměřil panství krumlovské, kde mu činně pomáhal Bartoloměj Beránek, malíř na Českém Krumlově; dále proměřil a zhotovil mapy panství mělnického, statek Dolejší Přívory, císařské panství rožmitálské a mirešovské. R. 1612 vyměřil a „vyrejsoval“ město Prahu, při čemž mu pomáhal malíř Virgilius Solis. — (Viz Dr. Ivan Honl: Zeměměřiči v službách České komory za vlády Rudolfa II.)

K.

zvané topografické čili místopisné. Z těch pak zmenšením vznikly mapy speciální (1 : 75000) a mapy generálního štábku (krátce generálky v měřítku 1 : 200000) všeobecně známé.**)

Nás zajímají mapy topografické, shodně číslované se speciálkami, jejichž listy (1, 2, 3, 4) jsou ještě podděleny na 4 díly, zvané čtvrtky (a, b, c, d), jak je na nich v kresbě znatelné, aby měření v terénu bylo s nimi usnadněno.

Rozměr papíru jest 74.56 cm a obsahují všechny potřebné údaje pro orientaci, a to nejen všechny komunikace a vodstva s mosty, brody, přívozy a obce skoro do všech podrobností, ale i druhy kultur, louky (písmenou W-Wiese), lesy (silnou hranicí), vodní příkopy, osamělé stromy, jámy, úvozy, násypy s udanou výškou nebo hloubkou ($\pm$, —). Mimo tyto údaje jsou zde i vrstevnice a šrafy, aby byla jasná příkrost svahů, a význačné body v terénu, s udáním nadmořské výšky v metrech.

Pro rodopis se tato mapa nejlépe hodí, protože se do ní dají v kreslití z katastrální mapy ještě s dostatečnou přesností a přehledností parcely a nezabere mnoho místa v domácím archivu.

Považuji za nejlepší, pořídit si výrez (třeba s klopami) ve formátu dokumentů, a to největšího. Mapa se podlepí kartonem, opatří vhodným nápisem a vysvětlivkami. Tyto mapové desky pak i vhodně ztužují náš dokladový materiál, který bývá jako každý starý papír velmi krémeký.

Jeden list topografické mapy stojí v drobném prodeji 16 K, a mimo několik listů je volně k dostání. Mapu doporučuji adjustovatí vhodnými barevami, užívanými na jiných mapách, co možná ale slabými; tak lesy zeleně, vody modře, okresní silnice žlutě, protektorátní silnice fialově, hranice obcí hnědě, lemované slabou růžovou v asi $\frac{1}{4}$ cm silném pruhu. Hranice parcel majetkové držby té které osoby v rodopise se vyskytující sice černě, ale plochu barevně, nejlépe syté růžově. V barvě plochy parcel je ale dobré rozlišovat i období nabytí nebo zcizéní parcely.

Pro informaci uvedu ještě některé míry, vyskytující se v zápisech, převedené do metrické soustavy.

**) Mapy topografické čili podrobné, jsou plány rozsáhlých území, které jmenovány byly dříve „vojenskými“ a sloužily výhradně jen těmto účelům. Dnešní potřeby vědy a techniky jich používají v takové míře, takže pojmenování „vojenské“ není přílehlavé. Dnes známé topografické plány v měřítku 1 : 25.000, speciální mapy (1 : 75.000) a mapy generálního štábku (krátce generálky 1 : 20.000) a jiné v růz. měřítkách (1 : 60.000 — 1 : 1.000.000), které jednotlivě a v atlasech slouží potřebám všeobecným a i mezinárodním. Sledovat vývoj těchto map není předmětem naší poznámky, ale připomenouti musíme aspoň toto: znázornění územní naší bývalé koruny země mapou bylo od pradávna předmětem studia a jména kartografií *Klaudyan* (r. 1518), *J. Criginger* (1568), *Aretin* (1619) nám představují ony prvé průkopníky u nás. R. 1712 nařídil císař Karel VI. mapování Čech a práci tuto provedl osvědčený *Johann Christoph Müller* (rodák z Augsburgu) do r. 1720, ne však triangulací, nýbrž soustavným určováním zeměpisných délek a vzájemným měřením vzdáleností obcí vznikla tato proslavená mapa, která po celých 100 let sloužila potřebám země a ještě počátkem stol. XIX. vydal *P. Krajbich* na jejím podkladě mapy jednotlivých krajů země. R. 1807 nařídil císař František II. nové mapování země a říše, ale skutečné mapy se objevily až v letech 1842—1853, kdy toto mapování ukončeno. Provedení jich jest již na podkladě katastrálního měření polygonálního a jsou v měřítkách 1 : 28.800 (plány topografické), mapy speciální 1 : 144.000 a generální 1 : 288.000. Označení svahů je na nich provedeno šrafováním (způsob *Lehmanův* z r. 1796), ovšem měla tato mapa i nedostatky, které byly brzy patrné. R. 1855 vystihl prof. *K. F. Koristka* svými mapami území tak dokonale, jak jen vůbec bylo možno. Tak jednotlivec dával impuls ke zdokonalení mapového materiálu. Roku 1870 přikročeno za patronace státu k novému mapování celé říše, což provedl vojenský ústav zeměpisný. Zve se pak proto „vojenské“ a jeho síť triangulační jest přesnější než u mapování katastrálního. Výsledkem tohoto měření jsou pak ony výše zmíněné mapy v měřítkách 1 : 25.000, 1 : 75.000 a 1 : 200.000, všeobecně známé.

Ing. Frant. Schmidt.

1 víd. sáh (1,896 m) = 6 stop (à 0,315 m) × 12 palců (à 0,026 m) × 12
čárek (à 0,00219 m) × 12 bodů.

1 víd. loket = 0,777 m.

1 čtvereč. sáh = 3,597 m².

1 jitro = 1600 čtver. sáhů.

1 korec = 1 strych = $\frac{1}{2}$ jitro.

1 míra = $\frac{1}{3}$ jitro = $\frac{1}{6}$ korce.

V parcelních protokolech byly opraveny po zavedení metrické soustavy červeně sáhy a jitro na m² a ha.

Ke každé mapě se zakreslenými a očíslovanými parcelami ovšem přísluší také výpis z parcelního protokolu se jmény majitelů a fluktace majitelů se všemi právy a povinnostmi z knih soudních.

V této čistě technické a věcné práci, která postrádá sice okamžité romantiky čteného slova, jsem však nalezl tolík půvabu všedního styku členů přibuzných rodů, které, aby se navštěvovaly, musely procházeti určitými cestami, místy a alejem. Dostavníky je doprovázovaly po skutečně představitevních poměrech silničních. V té a té vzdálenosti od obce byl les, potok, řeka, rybník, zřícenina atd., kam chodili ve volných chvílích. Nebo až sem chodili do kostela. A vše, co jsem vyčetl z mnoha a mnoha dopisů, jež se z té doby zachovaly v několika našich rodinách, se mi zobrazilo zde v přesně vyhraněné představování krajinové, i když bych byl nikdy ony krajiny neviděl.

Je jasné, že jsem při čtení dopisů neopomněl nejzajímavější, transkribovatí a z ostatních zhotoviti stručné pojednání s poukazem na mapu, protože mapa by se stala zase mrtvou a nic neříkající o rodu tomu, kdo by neměl možnost dopisy znovu pročísti.

Ovšem nemohl jsem postoupiti v této práci zatím dále do minulosti přes rok 1838, neboť v tomto roce byly v Čechách teprve první mapy katastrální dokončeny.

Připojí-li se k témtu mapám studie kraje, v kterém se výsek z mapy nalézá, doloží-li se fotografiemi krojů, krajiny a osob, nemůže být nic dokonalejšího.

Podrobnou studií místních názvů v krajině, studí starých skizz a map před r. 1800 zhotovených a všech zápisů, týkajících se určité obce a porovnáním těchto s výměrami a situováním parcel katastrální mapy, je možno zpracovati topografickou mapu k původnímu primitivnímu stavu retuší anebo pečlivým překreslením a rekonstruujeme si naprostoto spolehlivě krajinu, jaká byla ještě před přesným mapováním.

František Teply, archivář v. v.:

Matriky — zřídko rodopisu.

(Dokončení.)

Český jih — česká část.

Bechyňský vikariát. Bechyně, stará plebanie ze XII. stol., m. p. r.¹⁾ 1863. Bernartice, plebanie od r. 1251, m. p. r. 1685. Hodušín, do r. 1787 filiálka ad Jistebnice; m. p. r. 1787; plebanie 1343. Chrášťany, plebanie 1360, v XV. až XVIII. stol. fil. ad Týn nad Vlt., r. 1724 fara, matr. 1724. Chýšky, pleb. 1367, XVII. stol. fil. ad Petrovice, 1733 fara; m. p. r. 1673. Milévsko, fara Praemonstrátů 1184, fara 1786; m. p. r. 1629. Opařany, fil. ad Bernartice, fara 1786, m. p. r. 1787. Rataje, pleb. r. 1355, filiálka ad Bechyně, fara

---

1) m. p. r. = matriky počinají roku; pleb. = plebania; fil. = filiálka. „Stará fara“ zpravidla měla svého kněze asi stále. Parochia vetus cum suo parochio, poznámky v Pěnné u Hradce (I. m.). Tato stať je odpověďí na mnohé dotazy.

1786, m. p. r. 1784. *Sepekov*, pleb. r. 1355, fil. ad Milévsko, fara 1786, m. p. r. 1784. *Sudoměřice*, pleb. r. 1356, fil. ad Bechyně, fara 1785, m. p. r. 1793. *Veselíčko ad Bernartice*, fara 1803, m. p. r. 1804.

Blatenský vikariát. *Blatná*, stará pleb. již v XIII. stol., m. p. r. 1683. *Bělčice*, pleb. 1357, m. p. r. 1680. Fil. *Újezdec*, pleb. r. 1360. *Bohutín*, pleb. 1384, filiálka ad Příbram, fara r. 1787, m. p. r. 1784. *Březnice*, fil. ad Bubovice, fara 1788, m. p. r. 1639. *Bubovice*, pleb. 1361, 1629—1788 ad Březnice, fara 1788, m. p. r. 1788. *Budislavice*, pleb. 1370, fil. ad Čížkov, fara 1787, m. p. r. 1787. *Hvoždany*, pleb. 1364, fil. ad Bělčice, fara 1786, m. p. r. 1786. *Kadov*, pleb. 1362, fil. ad Záboří, fara 1757, m. p. r. 1725. *Kasejovice*, pleb. 1356, stará fara, m. p. r. 1646. *Lnáře ad Kasejovice*, fara 1786, m. p. r. 1787; filiálka Kocelovice r. 1360 pleb. *Rozmitál Starý*, pleb. 1371, m. p. r. 1670. *Tochovice*, pleb. 1311, fil. ad Bubovice, v XVIII. stol. ad Březnice, m. p. r. 1772. *Záboří*, pleb. 1368, m. p. r. 1654.

Doudlebský vikariát. *Besednice*, fil. ad Soběnov (1745), fara 1786, m. p. r. 1786. *Borovany*, pleb. 1339, klášter Augustiniánů, zrušen 1785, fara 1786; m. p. r. 1665. *Boršov*, pleb. 1290 ad Vyšší Brod, 1644 fara, m. p. r. 1653. *Doudleby*, pleb. 1143, m. p. r. 1670. *Jílovice ad Borovany* do r. 1741, do Suchdolu 1481, fara c. 1630, m. p. r. 1756. *Kamenný Újezd*, pleb. 1290, m. p. r. 1630. *Ledenice*, pleb. 1359, m. p. r. 1672. *Olešnice*, fara r. 1787, m. p. r. 1787. *Rimov ad Velešín*, fara 1786, kdy i matr. poč. Soběnov, pleb. 1359, m. p. r. 1800. *Střížov*, pleb. 1346, od r. 1646 faráři mniši z V. Brodu, m. p. r. 1659. *Sv. Jan*, fil. ad Velešín, fara 1786, m. p. r. 1786. *Trhové Sviny*, pleb. již ve XIII. stol., m. p. r. 1648. *Velešín*, pleb. 1285, m. p. r. 1644.

Hlubocký vikariát. *Brloh*, kostel r. 1347 . . ., m. p. r. 1687 v Kugelweitu, kdysi fara Paulánů 1495. *Cakov*, pleb. 1384, filiálka do Brloha, fara 1781, m. p. r. 1787. *Černice*, pleb. 1315 klášterníku ze Zlaté Koruny, m. p. r. 1680. *Dobrá Voda*, k Budějovicům, r. 1778 kaplan resid., fara 1858, m. p. r. 1785. *Dubné*, pleb. 1370, fil. k Budějovicům, fara 1668, kdy i m. poč. *Hluboká*, kdysi k Hosinu, r. 1786 fara, m. p. r. 1784. *Hosin*, pleb. 1367, m. p. r. 1599 (?). V l. 1623—1678 farář spravoval 4 okolní fary. *Křemže*, pleb. 1351, m. p. r. 1658. *Libnič*, kdysi k Rudolfovou; kostel nový 1714, fara 1785, kdy i m. poč. *Pištín*, pleb. 1261, r. 1582 „stará fara v P.“, m. p. r. 1645. *Rudolfov* či *Velké Hory*, fara zřízena z Budějovic ante 1555, m. p. r. 1658. *Ševětín*, pleb. 1356, od r. 1580—1720 fil. ad Lomnice, r. 1720 fara; m. p. r. 1705. *Zlatá Koruna*, kostel postaven r. 1263; do roku 1785 spravovali Cisterciani, fara r. 1786, m. p. r. 1737.

Horažďovický vikariát. *Horažďovice*, *Horažďovice*; do válek husitských klášter Minoritů s farou (XIII. stol.), m. p. r. 1650. *Hradešice*, pleb. 1360, farář 1620, m. p. r. 1663. *Chanovice*, pleb. 1357, po r. 1650 k Velkému Boru, r. 1751 fara i matr. *Kátovice*, pleb. 1370; m. p. r. 1623. *Kotouň*, pleb. 1357, fara r. 1658, m. p. r. 1662; *Řesánice* fil., pleb. 1357. *Kvášnovice*, pleb. 1367, 1648 ad Kotouň, m. p. r. 1754. *Malý Bor*, pleb. 1356, v XVII. stol. ad Horažďovice, m. p. r. 1644. *Podsrp* ad Strakonice, r. 1772 resid. kaplan, m. p. r. 1786. *Rábí*, fara a matr. zřízeny r. 1870. *Radomyšle*, pleb. 1323 Jáchanitů v Strakonicích; matr. poč. r. 1640. *Strakonice*, r. 1234 fara konventu Maltézského, m. p. r. 1660; fil. *Zborovice*, r. 1384 farář. *Střelské Hoštice*, pleb. 1384, v XVII. stol. ad Katovice, res. kaplan 1781, m. p. r. 1784. *Velký Bor*, pleb. 1336, XV. stol. ad Horažďovice, 1648 farář, m. p. r. 1700. *Volenice*, pleb. 1394, m. p. r. 1640.

Jistebnický vikariát. *Borotín*, pleb. 1386, 1612—1724 fil. ad Jistebnice, 1725 fara a m. poč. *Hlasivo*, pleb. 1359, XV. stol. fil. ad Chejnov, r. 1786 ad Ratiborce, fara 1824, m. p. r. 1793 (křty), ostatní 1825. *Hoštice*, pleb. 1384, 1666—1675 fil. ad Milčín, Nová ves (1676), fara 1677, m. p. r. 1683. *Jistebnice*, pleb. 1370; XV.—XVII. stol. fara pro celé okolí, m. p. r. 1647. *Kamberk*, pleb. 1355, od r. 1420 fil. ad Šebířov, 1785 fara, m. p. r. 1786. *Milčín*, pleb. již ve XIII. stol., m. p. r. 1654. *Vožice*, pleb. 1355, m. p. r. 1650. *Nadějkov*, 1628 fil. ad Jistebnice, 1689 ad Malá Chýška, fara 1738, m. p. r. 1725. *Neústupov*, pleb. 1364, v XVII. stol. fil. ad Jankov, m. p. r. 1663; fil. Oldřichově r. 1360 plebanie. *Nová Ves*, pův. Lazice, pleb. 1357, XVII. stol.

ad Vožice, m. p. r. 1685; filiálka Oldřichov r. 1357 plebanie. *Pohnání*, pleb. 1360, po r. 1620 fil. ad Chejnov, r. 1787 farář a matriky. *Šebířov*, pleb. 1358, m. p. r. 1674.

Kamenický vikariát. *Častrov*, pleb. 1350, fil. ad Kamenice, r. 1761 fara a poč. matrik. *Černovice*, pleb. 1365, m. p. r. 1647. Filiálka Doběšov, pleb. 1365. *Deštín*, pleb. 1360, m. p. r. 1774. *Jarošov*, pleb. 1359, m. p. r. 1660. *Kamenice n./L.*, pleb. 1358, m. p. r. 1793. *Kostelní Radouň*, pleb. 1354, po r. 1620 fil. ad Kamenice, 1672 fara, m. p. r. 1679. *Kunžák*, pleb. již v konci XIV. stol., diecéze Pasov, m. p. r. 1652. *Lidmaň*, pleb. 1359, po r. 1610 fil. ad Kamenice, c. 1648 ad Černovice, m. p. r. 1855. *Mnich*, pleb. 1359, po r. 1650 filiálka do Deštína; fara 1759, m. p. téhož roku. *Nový Etynk*, dříve část Kamenice, od r. 1786 fara, od r. 1787 matriky. *Počátky*, pleb. 1359, m. p. r. 1685. *Strmilov*, pleb. r. 1457 diecéze pasovské, po r. 1629 fil. ad Kunžák, 1698 fara, m. p. r. 1679. *Těmice*, pleb. 1359, po r. 1620 fil. ad Kamenice, farář 1785, m. p. r. 1787. *Zírovnice*, pleb. 1358, po r. 1629 fil. ad Počátky, fara 1729, m. p. r. 1685. Filiál. *Stranná*, r. 1358 plebanie.

Klatovský vikariát. *Běšiny* dříve *Podol*; pleb. po r. 1350, 1370 plebanie in Úloh (ves k Běšinám); před r. 1788 farář na zámku Běšiny. M. p. r. 1676. *Bezděkov* k Janovicum, fara 1785, m. p. r. 1787. *Cachrov*, pleb. 1362, XVII. stol. fil. (ad Běšiny)?, m. p. r. 1680. *Dláždov* (*Dláždov*) ad Loučim, r. 1787 lokalie, matr. p. 1788; fara 1857. *Habartice*, pleb. 1364, XV. stol. ad Plánice do r. 1786, lokalie 1786—1801, fara 1858, m. p. r. 1787. *Chlistov*, pleb. 1360, po 1629 filál. do Stobořic, lokalie 1785, fara 1857; m. p. 1784. *Janovice n./Úhl.*, pleb. 1358, 1619 farář zde, m. p. r. 1684. *Kydliny*, pleb. 1367, XVII. stol. ad Klatovy, m. p. 1790. *Pocinovice* k Loučini, lokalie 1787, fara 1856; m. p. r. 1788. *Předslav*, pleb. 1362, 1647—1692 filiál. ad Němcice, 1692 lokalie a matriky. *Slavíkovice*, ad Loučim, lokalie 1785, fara 1857, m. p. r. 1787. *Strážov*, pleb. 1358, „stará fara“, matr. poč. 1631 (pokřt. a oddaných), 1699 (zemřelých). *Týnec*, pleb. 1362, po r. 1630 ad Janovice, r. 1705 fara, m. p. 1665.

Lukavecký vikariát. *Dnešice*, pleb. 1359, c. 1659 ad Přeštice, c. 1670 fara, m. p. 1685. *Dolany*, pleb. 1357, filiál. do Chudenic, 1696 fara, m. p. až r. 1731. *Chudenice*, plebania antiqua, již ve XIII. stol. M. p. r. 1670. *Koloveč*, pleb. 1384, filiál. ad Srbice, m. p. r. 1652. *Srbice*, „stará fara“ ze XII. stol., plebania 1384. *Lukavice Dolní*, pleb. 1354, v XVII. stol. filiál. ad Přeštice, m. p. 1650. *Merklin*, pleb. 1356, „stará fara“, m. p. r. 1655. *Nedzice Dolní*, pleb. 1358, filiál. ad Břeskovice, fara 1862, m. p. r. 1851. *Poleň (Polyna)*, pleb. 1355, „stará fara“, m. p. r. 1665. *Přeštice*, kdysi proboství kladbrubského kláštera (1245); fara r. 1785. M. p. r. 1675. Fil. *Vicov* (Víchov), r. 1366 plebanie, 1719—1782 fara. *Rence*, nová fara (r. 1900). *Švihov*, pleb. 1356, m. p. r. 1713. *Úboč* (*Úboz*), pleb. 1358, m. p. r. 1690. *Vřeskovice* (*Břeskovice*), pleb. 1358, m. p. 1651.

Mirovický vikariát. *Černisko*, *Černivsko*, pleb. r. 1360, nato filiálka ad Pohoří. Fara 1786, m. p. r. 1787. *Čimelice* pode jménem *Rakovice*, pleb. r. 1356: od XV. stol. filiál. okolních far, posléze ad Mirovice. Fara od r. 1738, m. p. r. 1695. *Drahenice*, někdy část fary Březnické; od r. 1785 lokalie, 1858 fara; m. p. 1787. *Chrastice*, stará plebanie prý už r. 1256, m. p. 1655. *Kostelec*, kostel zde r. 1596, od 1629 filiál. ad Kovářov, res. kaplan 1762, fara 1786, m. p. r. 1785. *Kovářov*, pleb. 1384, 1625—1649 ad Mirovice, 1650—1675 řízena od Jesuitů z Petrovic, fara 1675. Matr. p. 1650, plněji 1685. Filiál. *Předborice*, r. 1365 plebanie. *Lašovice*, *Lažovice*, pleb. 1365, od 1629 ku St. Sedlu, 1786 fara; m. p. 1784. *Mirovice*, pleb. r. 1299, 1629 stará fara, m. p. 1663. *Mirovice*, pleb. 1342, stará fara 1629, m. p. 1646; fil. *Strážiště* r. 1361 plebanie. *Pohoří*, pleb. 1384, m. p. r. 1675. *Staré Sedlo* (*Sella vetus*), pleb. 1358, stará fara, m. p. 1651. *Těchnice*, pleb. 1384, v XV. stol. fil. ad Chrastice, lokalie 1785, fara 1853, m. p. r. 1791.

Týnský vikariát. *Albrechtice*, pleb. 1360, XV.—XVIII. stol. filiál. ad Týn n./Vlt., Křešovice, Neznášov, lok. 1785, fara 1858, m. p. 1756. *Bílá Hůrka*, pleb. 1354, stará fara, m. p. r. 1703. Fil. ve Dřítní c. 1380. *Kostelec*, pleb. 1379, fil. ad Hosín, ad Purkarec, expositura 1848, fara 1908, m. p. r. 1675.

Krtěnov, pleb. 1261, filiál. ad Týn n./Vlt., lokalie 1787, fara 1854; m. p. r. 1756. **Modrá Húrka**, pleb. 1354, r. 1699 farář, m. p. 1669.2) **Nákří**, pleb. 1357, fil. ad Zahájí, expos. 1813, fara 1857; m. p. r. 1658. **Neznášov** (vulgo *Nezdášov*), kdysi část fary v Týně n./Vlt., 1682 fial., 1757 fara, m. p. 1756. **Purkarec**, pleb. 1364 pode jménem Karlshaus; od 1629 ad Hosín, 1703 fara; m. p. r. 1649. **Týn n./Vlt.**, lat. Moldavotyna, r. 1360 proboštství; n. děkanství, m. p. 1650. **Zahájí**, pleb. v konci XIII. stol., pode jmény: Mydlovary, Vavřinčice, v XV.—XVII. stol ad Purkarec, 1787(?) fara; m. p. r. 1650. **Žimutice** (Sigmunticze, Zimenticze), pleb. 1283, fil. ad Modrá Húrka, m. p. r. 1732.

Nepomucký vikariát. **Blovice**, pleb. 1384, děkanství 1846, m. p. r. 1647; filiálka Zdemyslice, r. 1384 plebanie. **Horšice**, pleb. 1356, po r. 1438 připojena sousedním farám, 1696 fara, m. p. r. 1744. **Kbel**, pleb. 1355, filiál. ke Švihovu, 1753 fara; m. p. r. 1754. **Letiny**, pleb. 1358, 1726 lokalie, 1766 fara; m. p. r. 1767. **Měčín**, pleb. 1371, od r. 1590 ad Žinkovy, r. 1716 administratura; m. p. r. 1715. **Nepomuk**, pleb. 1363; blízko klášter Cisterciánů Pommuk od r. 1146, zbořen r. 1420. **Neúrazy**, patřily k Myslivu, exposit. 1772, fara 1858, m. p. r. 1784. **Prádlo (Bradlo)**, 1667 fil. ad Vrčeň, lokalie 1786, fara 1857; m. p. r. 1787. **Seč**, pleb. 1358, filiál. ad Blovice, fara 1691; m. p. r. 1696. **Vrčeň**, pleb. 1358, stará fara, m. p. r. 1652. **Žinkovy**, pleb. 1364 . . . m. p. r. 1650.

Pacovský vikariát. **Cetoraz**, pleb. 1359, XVII. stol. ad Pacov, m. p. r. 1683. **Hartvíkov**, **Hartlíkov**, pleb. 1384, fil. ad Cetoraz (c. 1660), fara 1858, m. p. r. 1786. **Hory Smilovy**, pleb. 1384, filiál. ad Vožice, od r. 1677 ad V. Chýšky, fara 1858, m. p. r. 1674. Listiny fary na Strahově. **Hořepník**, pleb. 1359, stará fara, m. p. r. 1673. **Chýška Velká**, pleb. 1359; m. p. r. 1718. Listiny na Strahově. **Křeč**, pleb. 1354, fil. ad Černovice a Choustník (1678), fara 1758; m. p. r. 1756. **Onšov**, pleb. 1361, fil. ad Vojslavice, Senožaty, fara 1693, m. p. r. 1680. **Pacov**, pleb. 1359, 1666—1786 klášter Karmelitánu, 1787 fara; m. p. r. 1636. **Pošná**, pleb. 1384, filiál. k Pacovu, r. 1738 fara; m. p. r. 1670. **Věžná**, pleb. 1387, fil. ad Pacov, Chýnov, fara r. 1673, kdy i matr. poč.; fil. Obrataň, r. 1365 pleb. **Zhoř**, pleb. 1371, fil. ad Pacov, fara 1759; m. p. r. 1785. Fil. Těchobuz 1384 fara, potom ad Cetoraz, Zhoř.

Pelhřimovský vikariát. **Božejov**, pleb. 1359, 1620 administratura, fara 1787; m. p. r. 1670; fil. Ústrašín, r. 1354 plebanie. **Červená Řečice**, pleb. 1280, děkanát 1680, m. p. r. 1645. Fil. Rovná, 1352 pleb. **Dolní Cerekov** (Cerekvičium), pleb. v konci XIII. stol., stará fara, m. p. r. 1666. **Horní Cerekov**, **Cerekvice Leskovcová**, pleb. c. 1380, stará fara, m. p. r. 1686. **Chvojno**, pleb. 1384, XVII. stol. fil. ad Pelhřimov; m. p. r. 1630. **Lábkova Voda**, pleb. 1355, po r. 1629 fil. ad Hor. Cerekov, od r. 1787 ad Božejov; fara 1884, kdy i m. poč. **Nová Cerekov**, pleb. 1358, m. p. r. 1672. **Nový Rychnov**, pleb. 1365, m. p. r. 1785. **Pelhřimov**, pleb. 1236, děkanství 1596, m. p. r. 1682. **Rynárec**, pleb. 1203, fil. ad Řečice Červ., m. p. r. 1708. **Veselá**, pleb. 1359; filiál. ad Horní Cerekov, lokal. 1787; m. p. r. 1733. **Výskytná**, pleb. 1279; fil. ad Pelhřimov, Řečice Červ., od r. 1667 ad Chvojno, fara 1721, kdy i m. poč. **Zachotín**, kostel stavěn r. 1718, fil. ad Výskytná, fara 1858; m. p. r. 1788.

Písecký vikariát. **Červená**, pleb. 1355, fil. až Zahoří, fara 1729; m. p. r. 1730. **Čižová**, pleb. v XVI. stol., m. p. r. 1680. **Chřestovice**, fara r. 1598; m. p. r. 1690. **Jinín**, stará fara, již r. 1303; m. p. r. 1620. **Kestřany**, kdysi část f. Písku, admin. 1712, kdy i m. poč. **Oslav**, pleb. 1355, fil. ad Zahoří, adm. 1786, fara 1855; m. p. r. 1784. **Paračov i Piračov**, pleb. 1361, f. ad Štěkeň, r. 1744 expositura, 1786 admin., 1857 lokalie, 1888 fara; m. p. r. 1747. **Putim**, pleb. 1384, od r. 1610 fil. ad Písek, 1755 fara; m. p. r. 1754. **Rado-bytoe**, pleb. 1360, XVII. stol. fil. ad Mirotice, Sedlice; m. p. r. 1669. **Sedlice**, pleb. 1359, stará fara, m. p. r. 1645. **Štěkeň**, pleb. 1357, stará fara, m. p. r. 1687; fil. Řepice, pleb. 1357. **Zahoří Horní**, pleb. 1356, stará fara; m. p. r. 1657.

2) Modrá Húrka v lat. listinách sluje Horka minor. supra Bzí, Bílá Húrka — Horka major.

Plánický vikariát. *Kolíneč*, pleb. 1391, st. fara, m. p. r. 1644. *Mlázov*, pleb. 1360, od r. 1620 fil. sousedním farářem, r. 1689 ad *Kolíneč*, r. 1773 kaplan, 1848 lokalista, 1857 farář; m. p. r. 1794. *Mysliv*, *Mysliv*, pleb. 1384, m. p. 1649, st. fara. *Němčice*, pleb. 1361, st. fara, m. p. 1639. *Nicov*, původ. fil. ad *Plánice*, kostel stavěn r. 1725, lokal. 1786, fara 1856, m. p. r. 1802. *Pačejov*, *Pačiv*, lokal. 1785, 1813 fil. ad *Malý Bor*, 1843 lokalista zase, 1857 fara; m. p. 1787. *Plánice*, pleb. 1369, stará fara, m. p. r. 1720. *Stříbrné Hory*, kostel nový r. 1722, lokalista 1786, farář 1813; m. p. 1786. *Těchonice*, pleb. 1360, lokal. 1786, fara 1855; m. p. 1787. *Zavlekov*, *Zamlekov*, pleb. 1360, fil. ad *Hradešice*, exposit. 1782, fara 1857, m. p. r. 1756. *Zdeborice*, pleb. 1384; fil. ad *Plánice*; m. p. 1720.

Soběslavský vikariát. *Bošilec*, pleb. 1352, od r. 1635 fil. ad *Veselí*, farář r. 1703, kdy poč. matr. *Dírná*, pleb. 1354, stará fara, fil. ad *Deštná*, farář r. 1706; m. p. r. 1712. *Dolní Bukovsko*, pleb. 1359, fil. ad *Veselí*, od r. 1703 ad *Bošilec*, fara 1858; m. p. 1662. Fil. *Horní Bukovsko*, r. 1364 pleb. *Drážov*, pleb. 1359, fil. Kard. *Řečice*, 1752 resid. kaplan, 1807 lokalista, 1858 fara, m. p. r. 1785. *Drážov*, pleb. 1340, stará fara, m. p. r. 1669. *Hamr*, kostel stavěn 1581, fil. ad *Veselí*, fara 1724; m. p. r. téhož. *Hlavatce*, pleb. 1354, fil. ad *Planá*; m. p. 1787. *Kardašova Řečice*, pleb. 1357, stará fara; m. p. r. 1660. *Nedvědice*, pleb. 1336, fil. ad *Soběslav*, 1786 lokalista; m. p. r. 1784. *Pluhův Žďár*, ku Kard. *Řečici*, 1717 administrátor, fara 1859, m. p. r. 1697. *Soběslav*, pleb. již c. 1320, děkan 1557, m. p. r. 1639—1664. Fil. *Skalice*, r. 1384 plebanie. *Veselí*, pleb. 1261, stará fara, děkan 1902; m. p. 1645. *Zalsí*, fara založena 1724, m. p. r. 1718 (*Veselí*).

Sušický vikariát. *Budětice*, pleb. 1355; část matr. 1595 (?), další 1672. *Bukovník*, pleb. v konci XIII. stol.; 1620—1703 fil. ad *Nezamyslice*; fara 1703, m. p. r. 1672. *Hlavňovice*, kdysi část fary *Velhartice*, od r. 1785 lokálie, od r. 1857 fara; m. p. r. 1784. *Hory Matky Boží*, kdysi část f. *Petrovice*, kostel od r. 1367, fil. do *Petrovice*, 1762 administrátor, 1857 fara; m. p. r. 1759. *Nezamyslice*, sídlo rádu sv. Benedikta od r. 1046, 1335 proboštství, 1341 plebania (*Alba ecclesia*); m. p. r. 1673. *Petrovice*, pleb. 1366; m. p. r. 1643. *Strašen*, *Strašín*, pleb. 1384, stará fara; m. p. r. 1668. *Sušice* (*Sicca*), pleb. 1283, st. fara, děkanství 1622, m. p. r. 1702. *Svojsice*, pleb. 1366, fil. ad *Sušice*, *Petrovice*, r. 1713 fara; m. p. r. 1689. *Velhartice*, pleb. 1357, stará fara; m. p. r. 1624. *Zbynice*, pleb. 1357, st. fara; m. p. r. 1658. *Zíhobec*, pleb. 1360, fil. ad *Strašeň*, lokálie 1787, fara 1856, m. p. r. 1786.

Táborský vikariát. *Budislav*, pleb. 1359, kaplanka (ad *Řečice*?), r. 1754 fara; m. p. r. 1660. *Dražice*, pleb. 1359, fil. ad *Tábor*; lokal. 1786, fara 1856; m. p. r. 1786. *Hroby*, pleb. 1358, fil. ad *Chýnov*, admin. 1687, fara 1758; m. p. r. 1696. *Chotoviny*, pleb. 1366, st. fara, m. p. r. 1654. *Choustník*, pleb. 1359, m. p. r. 1755. *Chejnov*, *Chýnov*, pleb. 1143, st. fara, děkanství 1670; m. p. r. 1610. *Janov* ad *Soběslav*, kaplanka r. 1726, administ. 1743, fara 1858; m. p. r. 1740. *Malšice*, pleb. 1373, fil. ad *Bechyně*, od r. 1678 ad *Planá*, farář 1737, m. p. r. 1738. *Planá*, pleb. 1357, fil. ad *Tábor*, fara r. 1666, kdy i m. poč. *Ratibořské Hory* ad *Chýnov*, kostel stavěn 1720, farář 1786; m. p. r. 1786; fil. *Ratibořice* 1384 pleb., fil. ad *Chýnov*, 1786 ad *Ratib.* *Hory*. *Stádlec*, kaplanka r. 1787, lokal. 1793, fara 1875; m. poč. 1793. *Tučapy*, pleb. 1354, fil. ad *Budislav*, administr. 1693, fara 1787; m. p. r. 1696.

Třeboňský vikariát. *Chlum*, kdysi k *Lutové*, fara 1900; m. p. r. 1901. *Lišov*, pleb. 1365, stará fara, děkan 1898; m. p. r. 1642. *Lomnice*, pleb. již ve XIII. stol., stará fara, děkanství 1899; m. p. r. 1672. *Lútová*, pleb. 1359, st. fara, m. p. r. 1673. *Sv. Máří Magd.*, fara c. 1380, fil. ad *Třeboň*, nová fara 1857; m. p. r. 1857. *Mladošovice*, pleb. 1367, od r. 1631—1782 klášterníci sv. Augustina z *Třeboně*, 1783 fara; m. p. r. 1664. *Novosedly*, pleb. 1359, fil. ad *Stráž*, 1687 Augustiniáni z *Třeboně*, 1730 fil. ad *Lomnice*, lokálka 1785; m. p. r. 1730. *Roseč*, část fary *Stráž*, kostel stavěn 1552, 1785 farář; m. p. 1786. *Slověnice*, pleb. 1384, fil. ad *Lomnice*, lokal. 1785, fara 1858; m. p. r. 1785. *Stráž*, pleb. 1361, stará fara; m. p. r. 1600. *Suchdol*, pleb. 1364, st. fara; m. p. r. 1670. *Štěpánovice*, pleb. 1357, fil. ad *Ledenice*,

r. 1738 fara; m. p. r. 1697. *Třeboň*, pleb. 1359; r. 1367 klášter Augustiniánů — 1785; m. p. r. 1630.

Domažlický vikariát. *Kdyně*, pleb. 1384, stará fara, m. p. r. 1615. *Loučim*, pleb. 1357, stará fara, m. p. r. 1686. *Lštění*, pleb. 1362, fil. ad Koleveč 1660, lokal. 1876, fara 1888; m. p. r. 1789. *Milaveč* ad Domažlice, lokal. 1787, fara 1888; m. p. r. 1784. *Mrákov* ad Domažlice, fara 1785, m. p. r. 1784. *Osvračín*, pleb. 1357, ad Blížejov, lok. 1785, fara 1857, m. p. r. 1784. *Stanětice*, pleb. 1358 v XVII. a XVIII. stol., fil. ad Úboč, ad *Kdyně*, fara 1785, m. p. r. 1787. *Staňkov*, pleb. v konci XIII. stol., st. fara, m. p. r. 1649.

Vodňanský vikariát. *Bavorov*, pleb. 1366, st. fara, m. p. r. 1641; fil. *Blanice*, plebanie 1317. *Blško*, *Blško*, pleb. 1359, st. fara, m. p. r. 1677. *Heřmaně*, pleb. 1359, po r. 1640 fil. ad *Blško*, 1786 expositura, 1853 fara; m. p. r. 1748. *Husinec*, již r. 1359 fil. ad *Břeží*, později ad *Lažice*, 1715 kaplanka, 1745 fara; m. p. r. 1784. *Chelčice*, pleb. 1360, stará fara; m. p. r. 1664. *Krč*, pleb. 1360, fil. ad *Mýšenec* do r. 1683, nato k *Protivín*, fara 1905; m. p. r. 1905. *Lažiště*, pleb. 1360, st. fara; m. p. r. 1673. *Lhenice*, pleb. 1375, st. fara; m. p. r. 1694. *Lomec*, kaplanka r. 1700, expos. 1786, fara 1859; m. p. r. 1785. *Mýšenec*, pleb. 1359; fara odtud přenesena do *Protivína* 1683; r. 1785 lokal.; m. p. r. 1784. *Němčice*, pleb. 1360, fil. ad *Pištín*, *Netolice*, fara 1723; m. p. r. 1784. *Netolice*, fara v konci XII. stol., stará fara; m. p. r. 1656. *Protivín*, fara až 1683 (dříve ad *Mýšenec*); m. p. r. 1669. *Sedlec* ad Nákrí, lokal. 1785, fara 1867; m. p. r. 1878. *Skočice* ad *Blško*, 1703 administratura, 1788 fara; m. p. r. 1784. *Strunkovice*, pleb. 1359, fil. ad *Bavorov*, 1744 fara a matriky. *Vítějovice*, 1384 fil. ad *Blanice*, v XVII. stol. ad *Chelčice*, fara 1747; m. p. r. 1720. *Břeží řeč*. *Vlachovo*, pleb. 1359, st. fara; m. p. r. 1650. *Vodňany*, pleb. 1260, stará fara; m. p. r. 1648.

Volyňský vikariát. *Bohumilice*, pleb. již v XIII. stol., st. fara; m. p. r. 1655. *Češtice*, pleb. 1361, st. fara; m. p. r. 1674. *Čkyně*, pleb. 1370, fil. ad *Bohumilice*, lok. 1785; m. p. r. 1781. *Dobrš*, pleb. 1367, administratura 1664, 1705 fara; m. p. r. 1698. *Dub*, fil. ad *Bavorov*, 1785 lokalie; m. p. r. 1784. *Hoštice Volyňské*, pleb. 1553, fil. ad *Volyně*, adm. 1785, fara 1857; m. p. r. 1787. *Kraselov*, pleb. 1363, st. fara; m. p. r. 1659. *Lštění* (u sv. Vojtěcha), pleb. 1384, fil. ad *Vimperk*, fara 1718; m. p. r. 1720. *Malenice*, pleb. 1359, stará fara; m. p. r. 1640. *Předslavice*, pleb. 1350; od r. 1665 ad *Břeží*, 1735 kaplanka, 1770 fara; m. p. r. 1655. *Stachy* ad *Ždíkov*, 1785 fara; m. p. r. 1787. *Sv. Máří* dříve *Láz*, pleb. 1360; od r. 1667 ad *Malenice*, 1735 fara; m. p. r. 1735. *Hoštice Šumavské*, pleb. 1360, fil. k *Vimperku*, r. 1718 ad *Lštění*, 1786 lokalka, 1837 fara; m. p. r. 1787. *Vacov*, pleb. 1359, stará fara; m. p. r. 1661. *Volyně*, pleb. 1305, st. fara; m. p. r. 1638. *Ždíkovec*, pleb. 1370, od r. 1648 ad *Vacov*, lokal. 1782, fara 1788; m. p. r. 1781.

Jižní Čechy, b) část německá:

Vikariát Bergreichenstein — Kašperské Hory: *Albrechtsried* — *Albrechtice*, stará fara; založil asi r. 1150 král Vladislav pro praemonstráty z kláštera Windberga u Řezna, aby zdejší kraj kolonisovali. Kostel sv. Petra a Pavla posvěcen r. 1179. Matriky počínají r. 1654. *Bergreichenstein* — *Kašperské Hory*. Pleban r. 1360, děkan r. 1806, arciděkan 1930; stará fara; m. p. r. 1627. *St. Gunther*, *Gutwasser* — *Dobrá Voda*, *Sv. Vintíř*. Poutní místo „na poušti sv. Vintíře“; po r. 1630, příslušují klášternici ze Sušice. R. 1735 fara a vlastní matriky. *Haidl* — *Zhůří*, kdysi fary v Železné Rudě - Eisensteingu; r. 1766 fundalista; matriky od r. 1784. *Hartmanitz* — *Hartmanice*, část fary sušické, potom mouřenecké a petrovické; r. 1764 lokalie, 1856 fara. Ves byla část panství Velhartice, klášter z Břevnova zde vybíral od r. 1331 clo. Matriky poč. 1784. *Hurkenthal* — *Hürka u Žel. Rudy*, expositura r. 1785, lokalie 1798, m. p. r. 1789. *Langendorf* — *Dlouhá Ves*, st. fara 1368; fil. ku sv. Mouřenci, 1776 samost. kaplanka, 1788 lokalie; m. p. r. 1774. *St. Maurenzen* — *Mouřenec*, st. fara již ve XIII. stol., r. 1360 až 1370 fara Nova civitas. Slula původně *Rajsko* (*Rajský*), od r. 1604 k Čejko-

vům, k Sušici, od r. 1850 k Vatěticům; m. p. r. 1687. *Nitzau* — *Nicov*, st. fara 1365, fil. ke Kašp. Horám, lokálie 1787, fara 1857; m. p. 1787. *Rehberg* — *Srní*, část fary rejšteinské, lokálie 1785, fara 1803; m. p. r. 1789. *Seewiesen* — *U sv. Anny i Zebiš*, část fary Čachrova, administr. 1722, fara 1747; m. p. 1722. *Stubenbach* — *Prášily*, kdysi k Dobré Vodě; lokálie 1786, fara 1856, m. p. 1786. *Unterreichenstein* — *Rejštejn*, r. 1570 farní kostel, r. 1620 zanikla fara, filiálka ad Kašperské Hory, r. 1686 obnovena fara. Kolem hory Marksteinu a v řece sbírali a kutili zlato již v dobách Marsbuda krále. Matriky poč. 1694.

Vikariát Neubystritz — Bystřický u J. Hradce: Adamsfreiheit — Hůrky, povstaly v XVI. stol. při dolech Adama z Hradce; fara Číměř, Bystřice, r. 1781 zřízena vlast. duch. správa; m. p. 1769. *Altstadt* — *Staré Město u Bystřice*, ještě v XV. stol. část dioec. pasov., děkanátu Zwettl (Světlá), fil. k Bystřici, r. 1668 vlastní matriky s administrátorem. Filiálka Landstein již r. 1387 s kaplí sv. Jana Křt. (Im Markl) „Na Pomezi“. *Blauenschlag* — *Blažejov*, st. fara 1359, od r. 1620 fil. ku Pěnné, exposita r. 1781, fara 1888; m. poč. 1730. *Hosterschlag* — *Člunek*, k faře Pěnné, lokálie 1786, fara 1856, m. poč. 1787. *Kloster* . . . , klášter Paulánů od r. 1501—1533, nato fil. k Bystřici, zase Paulání 1626—1785, lokálie 1786, fara 1856; m. poč. 1789. *Neubystritz* — *Bystřice*, st. fara již r. 1355, v XV. stol. „Vistrítz“, fara dioec. pasovské.³⁾ Filiálka k Bystřici Münichslag (Mnichov) se připomíná r. 1476 jako plebanie k dioec. Pasov. M. p. 1656. *Oberbaumgarten* — *Pěnná*, st. fara, plebanie 1359, m. p. 1710. *Riegerschlag* — *Lodhéřov*, st. fara, již 1298 plebanus Hermannus in Rudgerschlag, obnova fary 1647, m. poč. 1651. *Schamers* — *Číměř*, st. fara 1359; po r. 1520 fil. ku Pěnné, 1774 expositura, m. p. 1790.

Vikariát Deschenitz — Dešenický: Depolditz — Děpolice, kdysi k faře dešenické; lokálie 1785, fara 1857; m. p. 1787. *Deschenitz* — *Dešenice*, st. fara 1384; od r. 1440—1670 fil. do Nýrska, 1671 fara, m. p. 1681. *Eisenstein* — *Železná Ruda*, kdysi středisko královského Hvozduku hradu Ryžemberku, dioecese řezenské až do r. 1808; r. 1694 měl svou kapli, r. 1727 kostel, 1776 faru. Do té doby zde působili Cisterciani kláštera Gottes Zell; m. p. 1694. *Eisenstrass* — *Hojsova Stráž*, kdysi část Žel. Rudy; lokálie 1806, fara 1856, m. poč. 1808. *Grün* — *Zelená Lhota*, č. fary dešenické; lokálie r. 1786, fara 1857; m. poč. 1787. *Hammern* — *Hamry* ad Nýrsko, Ž. Ruda; lokálie 1785, fara 1857, m. poč. 1786. *Hirschau*, kdysi ad Neumark; lok. 1836, fara 1856, m. poč. 1836. *Saint Katharina* — *Svatá Kateřina*, kdysi k Nýrsku; lok. 1788, fara 1857, m. poč. 1779. *Nyra*, *Neuern* — *Nýrsko*, stará fara 1358. Matr. poč. 1654. Fil. Bystřice n./Úhlavou 1334. *Rothenbaum* — *Červené Dřevo*, kdysi k Nýrsku; r. 1680 fara a matriky.

Vikariát Gratzen - Nové Hrady, Neocastrensis.: Brünnl — Dobrá Voda, dříve ad Heilbrunn (Sv. Anna). Kaple r. 1706, kostel r. 1715, fara r. 1708, farář r. 1720. M. p. 1706. *Welenitz* — *Velenice*, dříve k Rapšachu, r. 1920 exposita a matriky. *Gratzen* — *N. Hrady*, st. pleb. r. 1284; od XVI. stol. duch. správci Cisterciani z V. Brodu r. 1677 klášter Servorum B. M. V.; m. p. 1630. *Heilbrunn* — *Sv. Anna*. Kaple již r. 1600, r. 1708 kostel ad Brünnl, 1720 administrátor, r. 1855 farář vlastní; m. poč. 1707. *Beinhöfer* — *Německé*, kdysi k Suchdolu (?), r. 1783 farář. M. p. 1783. *Rottenschachen* — *Rapšach*, st. pleb. 1382; r. 1784 farář a matriky. *Sonnberg* — *Žamberk*, st. pleb. 1332, 1582 farář; matr. poč. 1631. *Strobnitz* — *Stropnice*, st. fara, od r. 1286 ke klášteru ve V. Brodu; 1654 farář; m. p. 1631. *Zuggers* — *Kraboňov*, pleb. r. 1419; m. p. 1717.

Vikariát Oberplan — Hornoplánský: Andreasberg, kdysi k Polné (Stein), fara 1728, matrik t. r. *Deutsch Reichenau* — *Rychnov Německý*, st. fara, 1384, děkanát 1738, m. p. 1673. Filiálka u sv. Tomáše — *Wittinghausen* (Vítkův kámen), 1348 fara. *Glöckelberg*, kdysi k H. Plané; lokal. 1787, fara

3) „*Matricula*“ = (sic = zápisník) v arch. biskupa v Pasau píše k r. 1476: *Vistritz*, *Altstadt* etc. pertinent ad dioecessim Passaviensem in decanatu Zwetti. — M. p. = matriky počinají.

1857, m. p. 1787. *Honetschlag* — *Hodňov*, kdysi ku Plané. Lokal. 1787, fara 1857; m. p. 1787. *Höritz* — *Hořice na Šumavě*, st. fara 1355; od r. 1612 kněží z V. Brodu; m. p. 1741. *Oberplan* — *Planá Horní*, st. fara 1384. Planá u Vítkovy hory; m. p. 1670. *Ogfolderhaid* — *Jablonec*, kdysi část Plané (Stein), fara 1857, m. p. 1787. *Salnau* — *Želnava*, st. fara 1395; m. p. 1664. *Schönau* — *Šenava*, kdysi část Želnavy; lok. 1785, m. p. 1787. *Schwarzbach* ku Plané, r. 1787 lokalie a matriky. *Stein* — *Polná*; r. 1488 postaven kostel, fil. k Boleticům, 1585 fara; m. p. 1647. *Unterboldau* — *Dolní Vltavice*, st. plebanie 1355 sub nomine Horšov k V. Brodu; m. poč. r. 1632.

Vikariát Bischofsteinitz — **Horšovotýnský**: *Altsattel* — *Sedlo Staré*, st. fara 1155, sídlo probošta; 1384 fara, 1620 administratura k Bernarticům, 1763 exposita, m. p. 1784. *Bischof-Teinitz* — *Horšovský Týn*, st. fara již r. 1216 sídlo děkana; m. p. 1643. *Blisow* — *Bližejov*, st. fara 1384; m. p. 1644. *Hoch Semlowitz* — *Semněvice*, st. fara 1356, m. p. 1649. *Krokau* — *Krakov*, st. fara 1360, m. p. 1640. Fil. v Mírkově (Mirschikau), fara 1360. *Mogolzen* — *Bukovec*, st. fara 1355; m. p. 1672. Fil. ve Všekarech, fil. in Zetschowitz — Čečovice, st. fara 1384. *Pernartitz* — *Bernartice*, st. fara 1356; m. p. 1620. *Prostibor* — *Prostiboř*, st. fara 1256 klášterníků z Kladrub až do r. 1651; m. p. 1672. *Sirb* — *Srb*, r. 1744 fil. k Horšovu Týnu, 1785 lokalie, m. p. 1798. *Trebnitz*, st. pleb. 1384, od r. 1618 k H. Týnu, 1752 fara obnovena; m. p. 1750. *Tutz* — *Dubec*, st. pleb. 1357, fil. k Bernarticům — 1786; nato fil. k Bělé n./Radbuзовou, r. 1815 lokalie; m. p. 1815.

Vikariát Hohenfurth — **Vyšnobrodský**: *Friedberg* — *Zámostí* i Frymburk, fara již 1277; od r. 1305 ke klášteru Ostrovu (Plag); m. p. 1687. *Heurafl* — *Výtoň*, na Vejtoni, sídlo poustevníků řádu sv. Antonína 1384; fara a matriky 1786. *Hohenfurt* — *Vyšší Brod*, 1259 ke klášteru, od r. 1593 farář řádu; matr. p. 1587. *Kapellen*, fara r. 1377, od r. 1642 k V. Brodu; m. p. 1725. *Kirchslag* — *Světlík*, r. 1258 ke klášti v Ostrově; m. p. 1674. *Malsching-Malešín*, pleb. 1360, od r. 1677 Cistercianů z V. Brodu; m. p. 1664. *Oberhaid* — *Dvořiště*, lat. Merica, f. r. 1252, od r. 1658 k V. Brodu; m. p. 1649. *Rosenberg* — *Rožemberk*, fara r. 1150, od r. 1279 k V. Brodu; m. p. 1624. *Rosenthal* — *Rozmitál šumavský*, f. 1259 k V. Brodu; m. p. 1630. *Unterhaid* — *Dvořiště Dolní*, fil. k V. Brodu 1279, pleb. 1638; m. p. 1638.

Vikariát Hostau — **Hostouňský**: *Berg* — *Hora sv. Václava*, pleb. 1359, později ke klášti. Stockau (Hermenitae s. Augustini), r. 1788 fara; m. p. 1680. *Eisendorf*, fara od r. 1618—1620, m. p. 1654. *Grafenried* — *Kaplanka*, r. 1678, lokalie 1786, m. p. 1782. *Heiligenkreuz* — *Újezd Chodový* nebo U. sv. Kříže (Sacrocruicium, ad s. Crucem), f. 1357; m. p. 1629. *Hostau* — *Hostouň*, st. fara 1357; m. p. 1653. *Klentsch in Oberfalto* — *Klenčí pod Černohovem*, fara již 1258; m. p. 1647. *Maxberg*, lok. 1785 i matr. t. r. — *Melnitz* — *Mělnice*, st. fara 1370; m. p. 1657. *Metzling* — *Meclov*, st. fara 1384, m. p. 1605. *Mutersdorf* — *Mutěnín*, Mutina, st. f. 1360, m. p. 1654. *Neumark* — *Všeruby*, dříve ke Kdyni, fara od r. 1650; m. p. 1643. Fil. sv. Václava na Brůdku. *Ober-Vollman*, dříve fil. ad Brod (Furth in B.) do r. 1782, fara 1858, m. p. 1784. *Plöss* — *Pleši*, lokal. 1787, fara 1858, m. p. 1784. *Ronsperg*, fara ke konci XV. stol., 1655—1725 fil. ad Metzling, fara 1781; m. p. 1655. *Schitarschen* — *Štitary*, f. 1357, m. p. 1636. *Schittwa* — *Šitboř*, pl. 1359, až do r. 1787 ke klášti v Pivoňce; m. p. 1625. *Stockau* — *Pivoňka*, 1147—1787 klášter Augustinianů, 1787 lokalie; m. p. 1784. *Tannaberg* — *Sv. Anna*, kdysi ke Kdyni, administr. 1747; m. p. 1747. *Chodenschloss* — *Trhanov*, ke Klenčí; lok. 1786, m. p. 1787. *Waier* — *Rybniček*, lokal. 1786, m. p. 1784. *Wassersuppen* — *Nemanice*, fil. ke Klenčí, 1718 expositura; m. p. 1758. *Weissensulz* — *Bělá*, fara 1785; m. p. 1784.

Vikariát Kaplitz — **Kaplický**: *Buchers* — *Pohoří*, r. 1779 lokalie, 1803 fara; m. p. 1779. *Deutsch Beneschau* — *Benešov*, st. fara 1332; m. p. 1631. *Kaplitz* — *Kaplice*, pleb. r. 1257, klášternici z Milévska, děkanství 1788; m. p. 1642. *Meinetschlag* — *Malonty*, fara 1364 („Meinholt“); 1384 fara v Doudlebsku;

m. p. 1650. *Pflanzen* — *Blánsko*, pleb. 1359; m. p. 1671. *Thurm Plandles* — *Plán Věžovatá*, lokal. 1786, fara 1857; m. p. 1786. *Reichenau* — *Rychnov nad Malší*, f. 1261, od r. 1655 Cisterciaci, m. p. 1650. *Reichenau a./Maltsch*, pleb. 1363; m. p. 1646. *Theresiendorf* — *Terezín Dvůr*, lokal. 1785; m. p. 1784. *Umlowitz* (*Omlenice*), administr. 1722, fara 1739; m. p. 1774. *Zettwing* — *Cetwiny*, pl. 1384; m. p. 1686.

Vikariát Krummau — Krumlovský: *Gojau* — *Kájov*, od r. 1263 ke klášte ru Zl. koruna, od r. 1400 ke Brodu Vyš., fara 1785; m. p. 1686. *Kalsching* — *Chvalšiny* — jako Kájov — od r. 1785 farář. Matr. shofely všechny r. 1808. *Kriebaum* — *Vítěšovice*, r. 1787 lok., m. p. 1787. *Krummau* — *Krumlov*, st. fara 1261, 1588—1773 Jesuiti; m. p. 1591. *Lagau*, 1313 fara (Loukov), Slavkov ad Světlík, 1787 lok.; m. p. 1787. *Ottau* — *Zátoň*, již v X. stol. fara ad klášter Ostrov, 1367 farář (it. 1450); m. p. 1679. *Polelitz* — *Bolevice*, f. stará, již XIII. stol. ke Zl. Koruně; m. p. 1644. *Priethal* — *Přidolí*, f. dána 1259 klášteru ve V. Brodu; m. p. 1648. *Stryčitz* — *Strýčice*, f. 1292 jako Přidolí; m. p. 1785. *Tisch* — *Ktiš*, pl. st. 1310 (in *Thus*); m. p. 1641. *Tveraz* — *Svéraz*, pleb. 1360, fara 1450; m. p. 1646.

Vikariát Prachatitz — Prachatický: *Frauenthal* — *Frantoly*, pleb. 1360, fil. ad Chroboly od r. 1646, 1796 lokal.; m. p. 1756. *Christianberg* — *Křišťanov*, od r. 1785 lokal.; m. p. 1787. *Chroboly* — *Chroboly*, f. 1387, m. p. 1677. *Oberhaid* — *Zbytiny*, f. r. 1395, fil. ad Volary, lokalie 1781; m. p. 1732. *Prachatitz* — *Prachatice*, st. plebanie, děkanství 1579; m. p. 1632. *Ober Sablat* — *Záblati*, pl. 1360; m. p. 1647. — *Wallern* — *Volary*, fara 1627, m. p. 1658. *Zuderschlag* — *Cudrovice*, kaple k Volarům, fara 1894; m. p. 1894.

Vikariát Winterberg — Vimperský: *Aussergefild* — *Kvička*, lokal. 1765; m. p. 1784. *Böhmisches Röhren* — *České Žleby*, fil. k Volarům, lokal. 1785; m. p. 1784. *Fürstenthut* — *Pláně*, exposit. 1827, fara 1856, m. p. 1830. *Korkushütten* — *Korkusova Huť*, lokalie a matr. 1788. *Kuschwarda* — *Kunžvar*, fara 1780, m. p. 1780. *Neugebäu* — *Nový Svět*, lokalie 1788, rovněž i matriky. *Obermoldau* — *Vltavice Horní*, resid. kaplan 1724, m. p. 1724. *Winterberg* — *Vimperk*, st. pleb. 1384; m. p. 1646.

Pro rodopis matriky slouží za první pramen, spolehlivý a směrodatný. Jelikož pak některý rod přecházel ze sídla do sídla, mnohý za 100 let i tříkráte změnil pobyt, často daleko od východistě, jehož matriční zápis zájemce neví ani kde hledat, mnohý své příjmení změnil, zpotvořil, že jen postupem dozadu původní znění a tak i základ rodokmenu nalezeň,⁴⁾ rož vyžaduje nyní mnoho času i útrat, sestavil jsem (ovšem bez nároku na dokonalost), kde na č. jihu, odkud vyšlo nejvíce emigrantů, mají matriky a jak staré; pro uvarování zmatků, kde jsem mohl, při matrikách far poukazují, kam změnou okolnosti osady dříve byly přifařeny a kde a ze které doby možno nalézti starší záznamy.

Možno fary, tedy i matriky, dělit na staré a novější. Staré, t. j. hned od postavení kostela a uvedení duchovní správy, ponejvíce klášterníků, kteří dlouho zůstávali ve spojení s mateřským klášterem jako kněží kolem Boubína se samostanem Windbergem u Regensburgu, jiní s klášterem Plag v Rakousích etc. Často pojmenování našich vesnic ukáže, kde bychom našli o nich nejstarší záznamy.⁵⁾ Když 14 lechů z Čech dalo se pokřtiti v Pasau ještě před příchodem sv. Cyrila a Methoděje, nezůstal ten fakt bez vlivu na naše dějiny i obchod, a tak najdeme v Pasau již v X. stol. teloneum bohemicum na místech nynějšího předměstí Ilz, kudy procházely první obchodní výpravy našich předků k jihu pro sůl, vino, vzácnější látky v době, kdy jiného spojení Prahy i Bohemie s jižními sousedy vůbec nebylo. Čechové se při té cestě osazovali až k Dunaji a dosud v Bařových shledáme čes. topografické názvy: auf der Niva, im Hag, im Úloch etc., hojně příjmení Jarosch Soukal (Sauckhel), Mach, Neurod (Neúroda),

⁴⁾ Na př. v Americe se piše český kdysi rod Šilený — Silheny, Malý — Mahly i Mahle, Provod — Perewot, Vlček — Wlcheck, Vomáčka — Womaski ...

⁵⁾ Cf. Emlerova Regesta, dějiny měst Prachatitz, Winterberg, Sušice a j. v.

Jerricke ve Francii i Guericque — Jiříček a pod. Staré fary (plebanie) leží skoro bez výjimky vždy při obchodní cestě (zemské stezce), jejich kostely nesou titul sv. apoštola Pána, blahosl. Panny Marie a stávaly se východištěm kolonisace. Kněz, zejména mniši Ivaniti, byl jaksi přirozený kolonisátor, nová sídla tulila se k jeho bydlišti jako farní osada a zůstala až na naše časy: tenkráté jako středisko obrany, polaření, nyní jako duchovní i školní. Kostely stavěli na způsob tvrzí, což na mnohých až dosud patrně jako v Malenicích u Volyně, v Předslavicích, Hradešicích, Bavorově, Kostelec Podolský u Borotina, Petrovice u Sušice a j. v. věže dlužno považovati za první kastely (odtud i název kostel).

Matriky nařídil sněm v Tridentu. Dosud se tvrdilo, že nejstarší knihy toho druhu nalezeny z let 1582 v Dalmacii; ale již brzy nato psány v Čechách: v Hohenfurth r. 1587, v Krummau 1591, v Hosině 1599 etc., úkaz to velice pozoruhodný.

Pravidelně u nás psány po česku. Na př. v Hosině: 9bris die 13* 1599 [narodilo se dítě] Václavovi řindláři z Poněšic a Anně, manželce jeho. Jméno dítěte Martin. Matrikové: Šimon, řezník, Andreas Hufman, Dorota Watelská. Matriky hosinské psány od r. 1599 do července 1762 česky, nato do r. 1784 latinsky a potom stále česky. Jen tu a tam některý akt po německu; obyčejně se týká vrchnostenského úředníka.⁶⁾ V městech, na př. v Budějovicích, Chýnově, napsal kněz a kostelník zápis podle národnosti: česky nebo německy, úmrtní většinou latinsky až do Josefinského nařízení o matrikách. Vcelku písáři matrik věnovali své práci svědomitou pozornost.

Dr. Richard Fischér, em. advokát, Loštice na Moravě:

Matriky města Loštic na Moravě.

Probíral jsem se delší čas zápisy matrik svého rodiště a seznal jsem v nich některé zajímavé věci. Matriky loštické patří k nejstarším: rodná matrika počíná rokem 1647, oddavková od r. 1653 a úmrtní od r. 1656. Všechny jsou vedeny bez přestávky a přerušení; pročetl jsem všechny zápisy města se týkající, jméno od jména a napočítal jsem jich celkem přes 31.000.

Matričních knih je pro celou farnost 20, dobrě vzázaných a zachovalých se jmenným rejstříkem od r. 1822 až do dneška. Za dřívější léta není rejstříku, což práci hlavně při zjišťování arijského původu velmi stěžovalo.

Výsledky své práce jsem zatím rozčlenil na oddíly: 1. nejstarší rodová jména v L.; 2. jména vymřelých rodů; 3. odkud lidé do L. přicházeli; 4. německá rodová jména; 5. jak různě se psala (komolila) tatáž jména; 6. jména rodová dle jejich obsahu, významu, původu a pod.

A) Rodová jména v Lošticích v přítomnosti:

Zatím podávám rodová jména v přítomnosti, která se častěji opakuji. Tak na příklad se jménem Bartoň jsou 3 rodiny, Benda 2 rodiny, Beneš 2, Bittner 3, Blažek 9, Bobek 2, Brtníček 5, Bubeník 3, Coufal 2, Černý 2, Červinka 8, Cíkl 3, Dolanský 3, Doležal 3, Doubek 3, Drkoš 12, Drlík 3, Dvořák 2, Faltynek 7, Fest 3, Fiala 2, Fischer 4, Frank 2, Frencl 6, Friedl 2, Fritscher 7, Funek 6, Ganzar 2, Gargel 2, Gärtner 3, Gerlich 2, Geisler 3, Grygar 7, Giebl 6, Gross 5, Götzl 3, Gruss 2, Hacar 3, Hajzner 3, Havlíček 6, Hekele 6, Hejný 3, Heidenreich 3, Heumann 4, Hopp 3, Hoffmann 4, Horák 4, Hňoupek 4, Chytíl 3, Jančí 4, Jarolím 4, Jahoda 7, Jevický 4, Kašpar 2, Karafiát 3, Kvapil 4, Karkoš 4, Keslar 4, Krejčíř 3, Krejčí 3, Klein 2, Kneifl 3, Kindl 2, Kryl 2, Křivánek 2, Kriegl 3, Komárek 4, Kolář 4, Kovář 4, Konečný 9, Koželoužek 2, Krobot 3, Kohoutek 2, Koudelka 3, Kuba 6, Kubíček 3, Kubica 4, Kukula 5, Lakomý 4, Laštůvka 4, Linhart 6, Lin-

---

6) Podle zprávy farního úřadu.

duška 3, Marek 3, Majer 4, Matyáš 3, Melcher 3, Motka 3, Mollik 3, Navrátil 3, Nasadil 4, Nevrly 3, Nejedlý 6, Nejezchleba 11, Novák 3, Nosek 2, Oštádal 2, Ohmacht 4, Odstrčil 2, Pavlík 3, Pazdera 3, Pechá 4, Pyšný 8, Poláček 3, Prokeš 3, Pospíšil 3, Pudil 11, Reif 4, Rotter 3, Rosta 3, Rosypal 8, Rosůlek 4, Řmot 6, Sedláček 4, Selinger 5, Seidl 5, Stejskal 3, Svoboda 7, Schwarz 6, Švec 11, Štencl 7, Šincl 3, Špička 18, Šilberský 5, Šolc 4, Šrot 2, Tichý 4, Trnka 3, Urbášek 2, Urban 2, Václav 2, Valenta 2, Vařeka 11, Vejmola 3, Veselý 11, Vításek 2, Vítěk 4, Vlček 3, Vodička 4, Volek 5, Votava 4, Weiser 10, Winkler 3, Zapletal 7, Zdráhal 9, Zemánek 3, Žák 3, Živný 1.

Za 293 roky (od r. 1648 do konce r. 1940) se dle matrik v Lošticích
(ve farnosti)

	n a r o d i l o	b y l o o d d á n o	
	o s o b	p á r ú	z e m ř e l o
1648—1670	408	62	140
1671—1693	457	122	358
1694—1720	745	193	354
1721—1747	1.130	197	795
1748—1773	1.288	276	987
1774—1800	1.415	283	1.243
1801—1828	1.806	359	1.466
1829—1857	2.393	492	1.987
1858—1885	2.372	530	2.150
1886—1914	2.432	549	2.172
1915—1940	946	379	975
celkem od r. 1648—1940	15.392 osob	3.442 páru	12.807 osob

B) Nejstarší rodová jména v Lošticích:

a) Z matrik úmrtních.

Roku 1656 Dragoun, Volek, Hustý, Artus, Špička, Škurek; 1657 Pudil; 1658 Hatlánek, Švec; 1659 Šilperský, Kopřiva; 1660 Glugar, Poláček; 1861 Chytíl, Roháč; 1662 Skokan, Krátký, Bubeník, Pouliček, Bolf, Svoboda, Krejčí; 1663 Flašar, Doubek; 1666 Brunclík, Křeýbský; 1667 Janků, Kovář; 1667 Hanus, rytíř Šťastný Drahanovský z Pěnina, Sládeček, Kárnik, Hlaváč; 1668 Staršovského Jakuba žena, Krygar, Toulec; 1669 Jilek, žena Bartol. Zumra, žena Jana Červinky; 1670 dcera Tom. Jaicha; 1671 Šumbera; 1672 Weisskopf, Vlašinský, Všetička, Hatlánek, dcera Pavla Itřničky; 1673 Macek, Marek, Filípek; 1674 Eva Koželoužková, Vrablec, Zuzana Tomkova; 1675 Kratochvíl, Duchek, Řehák, Kohout; 1676 Weiser Pavel, Syrovátká, Hepil, Staršovský; 1677 Dyr, Nevtipa, Seebald, Suchánek, Čejka; 1679 Jaroš, Piráň; 1681 Jakub Fiala, Lazebníček, Doškař, Karban; 1682 Páleník, Brutman; 1684 Marek, Žák, Mottyka; 1685 Lev; 1686 Hadenreich; 1687 Kelbík, Valouch, Korotvička, Zlámal, Kolomazník; 1689 Fischer; 1690 Albrecht, Skurek; 1892 Bártl, Ruth; 1693 Brtníček; 1694 Kráva; 1700 Bibola, Urban, Lavička, Kobylka, Foltynek; 1702 Beneš, Klein, Drkoš; 1703 Bilek; 1705 Zígl; 1708 Tetauer; 1709 Kacele, Fryčar; 1710 Čech, Nasadil; 1711 Hladiš, Hepil; 1713 Strnad, Režný; 1714 Zapletal, Schynzl; 1715 Kesler, Macek; 1717 Melcher; 1718 Kočář, Žejkovic; 1720 Sonntag; 1722 Karafiát, 1724 Herold, Kubelka, Votava; 1729 Zemánek; 1730 Dosoudil, Dostál, Krbec; 1736 Helekal; 1742 Drlik, Heymon, Paiker; 1743 Mašiček; 1744 Böss; 1746 Karkeš, Štětina; 1747 Tikal; 1750 Blekta, Tyl; 1751 Pluskal, Knafl, Sommer; 1753 Havelka; 1754 Vodička; 1755 Rineš, Gloria, Porteš; 1759 Mollik; 1760 Babinský, Novák, Fryčer, Kurtz; 1762 Brandeysky, Ječmínek, Bartl; 1763 Loschak, Zdráhal; 1764 Rattig, Helekal; 1766 Mank; 1772 Veselý, Patsch, Wařatka, Poles, Schertler, Schönhofer Jan Bedř.; 1777 Walther, Gerischer, Žiadný; 1779 Khindel, Czapp; 1781 Zeman, Weintritt; 1783 Geisler; 1793 Weiser Martin; 1802 Zatloukal, Seidl; 1805 Feichtinger, Leib; 1806 Svozil, Kusý, Libský; 1810 Zendulkal, Mayer, May; 1811 Řmot; 1812 Martinec; 1814 Itrnice; 1817 Pávek; 1818 Bibrle, Příkopa, Schiebl; 1822

Korka; 1825 Leder; 1827 Schramm, Mück; 1829 Baschný; 1830 Bergler; 1832 Schütz; 1836 Jnake; 1838 Nejezchleba, Lehar; 1839 Křoupal; 1841 Süss; 1843 Stejskal, Wessel; 1844 Dvořák Anton; 1847 Rothschein, Koschilka; 1848 Nepožitek, Tutsch, Korotvička, Barvič.

b) Z matrik oddaných.*)

Roku 1653 Poláček, Marek; 1672 Sommer, Staršovský, Špička; 1675 Chytíl, Syrovátky; 1678 Drkoš, Brabec, Artus; 1681 Žejkovský z Polště, Lev, Hulčinský; 1682 Fyšer Jan, Beneš, Křejský, Adam Bartoloměj; 1685 Koutný; 1686 Jan Žižka, Marek, Valouch; 1688 Svánovský (Kočár), Lazebníček, Hatlánek; 1692 Zumr; 1693 Kočák, Hustý; 1695 Mollik; 1697 Hepil, Klein, Filépek; 1699 Bruncík, Vymetal, Kacele, Červinka; 1700 Schmied, Vodel, Skokan, Staršovic; 1701 Strnad, Melcher, Itrnička; 1704 Weinritt; 1706 Schindler, Bauhoffner, Toulec, Svoboda, Marek; 1708 Fiala; 1709 Matěj Švec, Dragoun; 1712 Zákovský, Kopřiva, Hatlánek, Herold; 1716 Weiser Bedřich; 1717 Hauser Vavřinec; 1718 Nevtipa, Syrovátky, Karafiát, Bardonek; 1720 Černý, Lev, Žádný; 1721 Koželoužek, Hustý, Kopřiva; 1726 Mank, Skurek; 1730 Macek, Krbec, Skokan; 1731 Heller, Kristián; 1732 Thill, Drlek, Hladisch, Gerischer; 1734 Kessler, Nasadil; 1735 Helekal; 1739 Blechta; 1741 Štětina; 1743 Weinert; 1744 Mašíček, Kopřiva, Havelka Jan; 1746 Mayer; 1747 Drkoš, Heydenreich, Dostál; 1750 Zemánek; 1752 Schtenzel; 1754 Rinesch, rolník z Altenburgu; 1759 Fryčer z Gruni; 1761 Loschak, chirurg; 1766 Seidl Josef; 1774 Schönhofer Jan Bedřich; 1776 Itrnička, Pluskal, Švec, Čáslavský; 1778 Galos (Kalos); 1779 Weitosch, Karafiát; 1780 Ovcžakovitz - Hayman, Kolb; 1788 Bardonek; 1791 Kohout, Skurek; 1792 Havalka, Geisler; 1793 Wolf, Nasadil; 1796 Libský; 1797 Bartl; 1798 Bletzl Benedikt; 1800 Gowitzky, Kammler, Svozil, hrnčíř; 1801 Kesler, kovář; 1805 Tichý, řezník, Zdráhal; 1806 Kroupal Jiří, Martinec, Vítěk; 1809 Pluskal, Blechta; 1811 Dostál; 1812 Lang, barvíř, Jeneš; 1813 Nejezchleba; 1815 Kindl, Kovář, Portisch; 1817 Siegl, Ptáček, Dvořák; 1820 Mayer, Zendulká, Linhart z Litovle; 1820 Golda, Hirt z Mirova; 1822 Dolák; 1823 Leder; 1824 Šilhavý, Kühn, Mareš; 1825 Eliáš, Libor; 1827 Findejs Jakub, Vepřík Josef; 1828 Václavek; 1828 Toulec, varhanář; 1832 Kurz; 1833 Schertler; 1833 Jahoda, Melcher, Bubeník, Spurný z Konice; 1834 Koniček, Pávek; 1835 Komárek, Martinec, Schiebl; 1836 Domluvil; 1837 Böse Ferd. Philipp, jirchář; 1837 Kögler, Stejskal, Kouřil; 1839 Stuchlý, Havlíček; 1840 Brosch, Lenhart, Václav; 1842 Böse Ant., mlynář, Urban, Geppert, Fiedler, Giegli, Wimetal; 1844 Trnka, Skurek, Barvič; 1845 French, Tichý, Stejskal; 1846 Schönhofer Karel, Seidl, Nepožitek; 1847 Kutzer, Rímský, Bardonek, Smital; 1848 Jáně, Kusý, Gürlich; 1849 Malenek, Lang Anton; 1850 Dostál, Schertler, Drlík Zigm., Čepička, Karkoš; 1851 Josef Bergel č. 45, Frant. Strambach č. 151, Tomáš Tomek č. 27, 1852 Vinc Hes, barvíř, č. 110, Jan Smital, ras, č. 258, Alois Kolinský, hrnčíř, Fr. Wach, hodinář.

c) Z matrik narozených.

Roku 1648 Pudil, Molik, Šilberský; 1650 Červinka, Svoboda, Syrovátky, Špička, Toulec, Hustý, Wolf, Brtníček; 1652 Koželoužek, Volek, Kuba, Dragoun, Hepil; 1653 Krátký, Švec; 1654 Poláček, Kovář; 1655 Skácel; 1656 Krejčí, Tichý; 1661 Macek; 1662 Hatlánek; 1664 Vaněk; 1665 Sommer; 1666 Lazebníček; 1667 Novák; 1673 Staršovský; 1674 Jitrnička, Ondřej Fišer; 1675 Klein, Tomek, Doubek; 1678 Bittner, Chytíl, Artus, Blažek; 1682 Fiala; 1681 Drkoš, Filip; 1683 Hanich; 1685 Weiser; 1687 Žejkovic, Bartl, Handereich; 1691 Beneš, Albrecht; 1692 Tykal; 1695 Brokeš, Koutný, Balatka; 1697 Kessler; 1699 Kašpar; 1700 Schmied; 1701 Melcher; 1704 Veselý; 1709 Rosta, Lavička; 1710 Fryčar; 1716 Herold; 1717 Schwarz; 1719 Karafiát; 1720 Hanák; 1721 Hladisch, Nasadil; 1722 Zemánek, Stencel; 1723 Lev, Tomek, Mašíček; 1724 Beneš, Žádný, Till; 1724 Hatlánek, Zemánek, Rattig, Koželoužek; 1728 Krátký; 1729 Fiala, Weiser; 1730 Böss,

*) Uvedená jména jsou jen ženichové z Loštic a nikoliv přespolní.

Bartl, Albrecht, Hladisch; 1731 Heller; 1732 Karkeš, Till, Kočár; 1733 Drlík; 1734 Skokan; 1735 Helekal; 1736 Krejčíř, Špička; 1737 Hauser, Nevtipa, Peiker; 1738 Heyman, Nasadil; 1740 Blekta; 1741 Portisch; 1743 Křeibsky; 1744 Stošek; 1745 Kroupal; 1746 Štětina; 1747 Itrnice; 1748 Havelka, Pluskal, Geisler, Heppil; 1754 Bobek, Drkoš; 1755 Rineš; 1756 Nevrý, Urban, Jahoda; 1759 Kacele, Marek; 1760 Dostál, Brandeyský, Loschak, Navara, Kurtz, Konečný; 1763 Hofman; 1766 Poláček, Gerlich; 1768 Bartl, Svozil; 1770 Jevický, Schetler; 1774 Schönhöffer, Dostál; 1775 Čáslavský, Gerischer; 1780 Kalos, Weitosch, Kindl; 1782 Martinec, Kusý, Selinger; 1786 Pávek; 1788 Libský; 1791 Seidl, Weisker; 1792 Bergl; 1793 Bardonek; 1795 Mayer; 1795 Havelka; 1797 Tichý; 1800 Marek; 1807 Wolf, Jarolím; 1809 Rmot, Vrtal; 1810 Jeneš; 1811 Tománek; 1813 Lang; 1815 Melcher; 1818 Seidl; 1819 Dvořák, Kalb; 1820 Schiebl, Kubíček; 1822 Linhart; 1822 Obroдовský; 1823 Dolák; 1824 Živný, Leder, Kühn; 1825 Mareš, Findeis; 1828 Václavek; 1829 Václav, Bubeník, Syrovátky; 1830 Veprík; 1832 Wessel, Schütz, Scholz; 1837 Koníček, Hehl, Čepička, Philipp, Böse Ferd., Kögl, Oseccký, Fritscher, Eliáš, Penkl; 1841 Lenhart; Barvič, Kouřil, Římský, Steyskal, Lavička; 1842 Bobek, Schertler; 1843 Böse Anton, Geppert, Jahn, Siegl, Günther, Giebl; 1846 Kutzer Cyril, Kühn, Vytmétal, Políček; 1849 Nepožitek, Tutsch, Grygar, Koukal, Skurek; 1859 Marek.

C) *Vymřelé rody v Lošticích:*

Umírají lidé jednotlivě a postupně a vymírají rodiny i rody. Lze to pozorovat na menším územním obvodu, zejména v obci menší. Mizí příslušníci i celých rodů, které mezi námi po několik generací sousedsky žili. Zmizela jména i jejich příslušníci, pro nás jsou už minulostí.

V Lošticích byla rodová jména:

Roku 1658 Všetečka, Artuš; 1658 Kolomazník, Pytlíček, Hatlánek; 1659 Medek, Škoda, Kopřiva; 1660 Žák, Glugar, Ondráček; 1661 Erabec, Hruška, Roháč; 1662 Skokan, Krátký, Zlámal, Pavlíček, Vít, Tomek; 1663 Flašar, Bruncík, Voštinka; 1667 Janků, Sládek, Kárník, Hlaváč; 1668 Režný; 1669 Jilek; 1671 Šumbera; 1675 Kratochvíl, Duchek, Kohout; 1676 Maniásek, Čejka; 1677 Kozel, Dyr, Nevtipa, Seebald; 1679 Jaroš, Pirán; 1679 Vlašinský; 1681 Doškař, Karban; 1682 Páleník, Brutman; 1684 Motyka, Kostka, Žák; 1685 Paul, Sotolář; 1686 Poledníček, Punčochář; 1687 Kelbík, Petrás; 1689 Kožešník; 1692 Ruth, Bednář; 1693 Němeček; 1694 Kráva, Bortl, Maydebock; 1700 Bibola, Urban, Kalman; mezi rokem 1700—1710 Krž, Lankaš, Kvítek, Bílek, Solař, Runták, Zigl, Mačák, Kryl, Balzárek, Rössler, Gottwald, Konal, Jeřábek, Moravec, Tetauer, Edler, Wagner, Čech, Matějíček; od r. 1711—1720 Sovata, Kurka, Klem, Rygl, Strnad, Lazar, Lasal, Kosík, Chalupa, Nikl, Novák, Trutmann, Just, Bauhofer, Kahoun, Ulrych, Dolívka, Hagerle, Kočář, Hornýk, Zvěřina, Rumpach, Pavelka; od r. 1721—1740 Sobota, Langer, Životá, Falta, Zamekal, Portl, Kohliček, Demuth, Dráb, Drobník, Dosoudil, Reif, Leib, Krbec, Němec, Šípká, Bodl, Drexler, Hájek, Tureček; od r. 1741—1760 Hrotka, Hrdina, Böss, Valouch, Layb; od r. 1761—1780 Ječmínek, Walter, Kastner, Daicžer, Waigl, Štětina, Mank, Loschak, Knirsch, Vašek, Růžička, Štíka, Patsch, Brutman, Kern, Neklestil, Zeman; od r. 1780—1800 Weintritt, Türk, Koller, Tutta, Nezval, Asmus, Heinz, Schromm, Plezl, May, Korka, Neumann; od r. 1801 až 1820 Partsch, Bardonek, Libský, Feichtinger, houslař, Bašný, Zahl, Paußer, Sych, Bibrle, Kranich, Schiebl, Golda; od r. 1821—1850 Winter, Eack, Reichel, Sauer, Bergl, Smital, Tobiáš, Sopuch, Lehar, Scholz, Zajíčkovský, Süss, Reisskittel, Weihsler, Leder, Rothschein, Vepřík, Karger, Barvič.

Musím hned připomenouti, že jména některých vymřelých rodů se po delším či kratším čase v městě opět objevila, ale byly to členové rodin úplně cizích, bez pokrevního a jiného poměru. Patřilo by ještě zjistit, jak dlouho která rodina nebo rod v Lošticích žil, ale je-li to u mnohých vůbec možné, vyžádalo by si to valně času na úkor jiného důležitějšího zjištění. Snad i to se ještě provede.

D) Německá rodová jména.

Město Loštice leží už dlouhý čas na národním pomezí, kde se stýkaly obě národnosti velmi blízko. Sousední město Müglitz je od 17. století německé, a jen přes kopeček leží město Loštice, kde obyvatelstvo bývalo vždy české. Sousedské styky německo-české byly však časté, docházelo vzájemným sňatkům i ke krevním svazkům, a to se jevilo i v rodových jménech. Německá jména se dostávala k nám a česká do německého kraje. Zejména matrิกy oddavkové jsou toho výmluvným důkazem, a ostatní matrิกy to potvrzuji.

Prvé německé jméno rodové čteme v rodné matrice r. 1650: Stanislav Wolf, aniž bylo napsáno, odkud přišel. Tehdy se totiž nezapisovalo zaměstnání otcovu, a odkud přišel, ani číslo domu, jelikož čislování domů bylo teprve nařízeno a provedeno r. 1771.

Pak r. 1651 Jiřík Gorger, Jakub Dirr, Michel Schuster; 1653 Jan Eygler, mlynář, Martin Stummer, Jakub Kelbig; 1655 Fritscher, Maydebach, Reyh; 1656 Herzig, Bergmann, Seebald; 1659 Margk, Sandmann, myslivec; 1661 Hofmeister; 1662 Řehoř Fritscher, Jiřík Bratner; 1664 Jan Brauner; 1665 Jakub Kelbig; 1669 Jan Bachman, Jiří Laib, sládečk z Pavlova; 1671 Jiřík Meltzer, Jan Pachmann; 1674 Ondřej Fisser; 1676 Ondřej Klein, Jan Fisser; 1677 Tomáš Šindler; 1678 Tobiáš Bittner, Jiřík Bratman; 1679 Matyáš Weiser, Elias Kutter; 1682 Hans Krištof Loew (psaný r. 1684 Lew); 1682 Jar. Bermann; 1685 Matyas Brand; 1686 Frant. Krištof Glaser, Jiří Elias Ruth, Kristián Ubertorf; 1687 Jiří Kirschner, Martin Röttler, Hans Bartl, Henryk Handereich, Mates Sigl; 1689 Jan Goldmüller ze Studené Loučky, Vavríneč Edler, Eliáš Rotter; 1691 Matěj Albrecht; 1694 Ondřej Kraus; 1695 Jan Bronar, Jan Witholz; 1696 Řehoř Runtag, Ondra Pohl, Jan Kessler; 1699 Bartol. Wentz; 1700 Urban Richter, Kristián Bank; 1701 Hanrych Schmidt, Hanrich Fridrich, Jan Melcher; 1702 Václav Kramel, Jakub Roller z Budína; 1705 Václav Wilhelm, Vilém Ottl, Václav Reichel; 1706 Ondra Hartl, mlynář z Dola, Matěj Russel, právní posel; 1707 Lorenz Hosser; 1709 Sebastian Bach, Martin Ulrich, Vilém Vodl, Karel Weinert, Václav Tagczer (Deutscher); 1713 Urban Griess, Jan Haynnel, Jan Sax, Jiří Obstbauer, Gottlieb Hornych; 1716 Tobias Nyrkl, právní posel, Frant. Bauhofer, Frant. Funk, Jan Schwartz, Lorenz Hauser; 1718 Jiří Sonntag; 1719 Matis Frütscher, Pavel Hilsner; 1721 Urban Krusch, Georg Ulrych, Bartol. Bachman, Josef Langer; 1722 Daniel Koch, Martin Stenzl; 1723 Sigmund Leff; 1724 Laurenz Hofer, Krist. Schmid; 1725 Frant. Reif, Jan Rattig, Matyáš Kynl, Jan Altmann; 1726 Jan Kirsch, Jiří Kuntzer, Václav Rottich; 1729 Jan Schneider, syndik; 1730 Jan Böss, kožešník, Tobiáš Theyer, Jiří Fischer; 1731 Daniel Kochet, Kristián Heller; 1732 Ferd. Thiel, Jiří Dexler; 1735 Karel Dehr, Frant. Freywald; 1737 Frant. Pöch (Pecha?); 1738 Václav Seitz, Václav Rohler, Frant. Oehler, Daniel Steiner; 1740 Daniel Wachsmann, Ant. Hainl, Frant. Haymon, Jiří Schöller, Jan Jiří Krigr, Laurenz Raichlinger; 1741 Jan Paiger; 1744 Andreas Roller, Lorenz Hornischer, Andreas Schuster, Elias Raichl; 1745 Anton Preis; 1746 Václav Waintritt, Anton Maixner; 1748 Matiáš Strampach, August Kaisler (Geisler), Jan Deim, Václav Schittaigert, Frant. Raiff; 1750 Frant. Knaifl, Josef Frankenhauser, Josef Schober; 1754 Jakub Höning, rolník; 1755 Frant. Schoffer, Ant. Weiser, tkadlec, Jakub Aitmann, punčochář, Jos. Hökenberger, punčochář, Daniel Wachsmann, dráb, Frant. Schüttinger, lesník; 1755 Karel Laab, podruh, Josef Mank, kožíšník; 1758 Karel Laib, zlatník, Karel Rumler, chirurg, Eliáš Raichl, syndikus; 1760 V. Geringer, švec, Josef Kostner, dřevař, Jiří Waigl, kantor, Jan Kurtz, hrnčíř; 1763 Jan Hofmon, Anton Khelner, švec; 1765 Leopold Lamel, zámečník, Jan Höger, podruh, Karel Pacz, chirurg, Jan Urlich, řemeslník, Valentín Kerlich, Frant. Schiller, podruh, Frant. Klinger, voják; 1767 Bartol. Unzeiting; 1768 Ant. Körner, švec, Frant. Knirsch, Jan Payer, podruži, Vavrín Majer, voják, Josef Lump, voják; 1769 Jos. Saibler, podruh, Alex Gaal, tkadlec; 1770 Jan Wais, Jan Schetler, rolník; 1772 Jan Saiffert, podruh; 1774 Jan Bedř. Schönhoff Č. 46, Frant. Rattig, kolář, č. 125, Jakub Tyrk, tkadlec, č. 105; 1775 Josef Spiegl, syndikus, Anton Klein, chirurg, Anton Weintritt

č. 126, krajčí; 1776 Anton Edler, řezník, č. 25; Frant. Winkler, tkadlec, č. 81, Sarkandr Pohl, obecní sluha, č. 66, Jáchym Komm, rolník; 1778 Vavřín Gewitscher, podruh, č. 81, Jan Scheffer, podruh, Josef Gewitscher, tkadlec, č. 33; 1779 Ant. Schmit, švec, Engelbert Koerpert, kožišník, č. 16, Ignát Feichtinger, tkadlec, č. 43; 1780 Václav Herrman, kovář, Josef Weitotosch, švec, č. 82, Karel Kindl, sklenář; 1782 Ant. Schlinger; 1783 Frant. Sellinger, písar, č. 78; 1784 Ondřej Reinner, revisor, č. 13, Korn Ant., švec, Josef Görisch č. 133; 1787 Josef Schramm č. 38; 1788 Mates Schlesser, soukeník, č. 46, Frant. Weckebrod, syndik, č. 66; 1791 Josef Seidl, pekař, č. 13, Petr Weisker, sedlář, č. 54; 1792 Leopold Schlégl, soukeník, č. 54, Bergler Josef, provazník, č. 13; 1793 Jan Schüssbock, kupec z Bílovce; 1797 Tomáš Fischer, měšťan, č. 54; 1798 Josef Schrott, učitel v č. 116, Benedikt Pleztl, kožišník, č. 159; 1802 Václav Neumann, učitel; 1803 Frant. Pauler, soukeník, č. 44, Andraschek Mates, soused, Mates Bibrle, soukeník, č. 204; 1809 Jan Entlinger, domkář, č. 88; 1810 Matěj Richter, tesař; 1813 Karel Lang, barvíř, č. 52; 1816 Josef Ramert, soused, č. 57; 1819 Gundl Frant., tkadlec, č. 69; Kalb Frant., švec, č. 170, Ant. Schiebl, mlýn na papír, č. 196; 1822 Frant. Linhart, tkadlec, č. 218, Diurr Bedřich, výběrčí nápojové daně, č. 122; 1824 August Leder, tkadlec, č. 13; Jan Kühn, zámečník, č. 32; 1825 A. Beck, tkadlec, č. 213, Ignát Weiser, kloboučník, č. 115; 1828 Leopold Wach, „Stempelmeister“, č. 15; 1828 Josef Mück, syndik, č. 66; 1832 Václav Schütz, výrobce papíru, č. 187; 1833 Jan Scholz, krajčí, č. 43, Ondřej Köhler, moučkař, č. 189; 1835 Ignát Kraus, jirchář, č. 249; 1836 Ignát Wagner, č. 20; 1837 Anton Hehl, soused, č. 130, Vinc. Reiter, puškar, č. 72; 1838 Ferd. Böse, jirchář, č. 105, Frant. Kögler, soused, č. 28; 1839 Karel Schönig, pasíř, č. 55; 1840 Frant. Penkl, mydlář, č. 247; Jan Süss, krajčí; 1841 Josef Rothschein, měšťan, č. 81 (ze Svagrova), Jakub Klug z Müglitz, č. 284; 1842 Josef Kemler, kolář; 1843 Anton Geppert, řemenář, č. 272, Siegl Ferd., řezník (z Jeřmané), Ludvík Oppitz, sládek; 1844 Gottlieb Bötzl, podkovář, č. 14, Günther Ignát, malíř na skle, č. 254 z Mürau; 1845 Frant. Giebl, domkář; 1846 Cyril Kutzer, řezbář, č. 208 (otec byl z Mürau); 1848 Jan Frenzl, soused (otec byl z Vyšehoří); 1849 František Tutsch, tkadlec, byl z Langenau, Wittberger, knihař z Brandýsa n./L.; 1853 Frant. Strambach, švec z Alt Stadt.

V oddavkové matrice je také hodně německých jmen ženichů, kteří byli vesměs z německých obcí a krajů, ale z těch nikdo, oženiv se, neusadil se v Lošticích, a proto při této úvaze nepadají v úvahu, a nezmíňuji se o nich. Jinak se opakuji jména už uvedená.

Totéž platí i o jménech v úmrtní matrice, z níž jen připomínám, že zejména r. 1734 Anton Peltzl, rektor, a Pavel Schubert, ludirector, učitel a varhaník; r. 1742 Jan Neurath, Vilém Adam; r. 1750 Vavřinec Lenhart; r. 1752 Elisabeth Uffnerin; 1766 Frant. Pohl; 1773 Karel Enzman; 1778 Josef Gerischer, tkadlec; 1801 Jan Heisler, švec a j.

Lošťice mají dnes něco přes 3000 duší, a měly r. 1839 dle R. Volného Topografie Moravy (V. díl) sotva 1907, takže by se zdál počet německých jmen dosti veliký. Ale je to jen zdánlivé, neboť všichni lidé s německým jménem rodovým nebyli Němci, nýbrž také členy českého národa.

E) Komolení rodových jmen v Lošticích.

V I. roč. r. 1829 Časopisu Rodopisné společnosti v Praze napsal Rich. Hrdlička o věrohodnosti starých matrik:

„V zápisech jsou i omyly z několika příčin. Byly poč. 17. století nedostatek katol. kněží, mnozí kněží neznali ani dobře česky, vzdělanost některých kněží byla nedostatečná, ba nebyli si ani vědomi důležitosti matrik pro příští pokolení, neznali lidi ani okolí (jména obcí) a jejich správné psaní. Psali jen povrchně: pochováno jest dítě kováře a pod. Někdy kněz, jsa stár a neduživý, neslyšel vůbec nebo špatně, zápis se nekonaly hned, nýbrž často až po několika dnech, staly se pak snadno omyly, ale někdy i ten, kdo z matriky vypisoval, špatně četl, zaměnil knoty s rodiči nebo svědkou s ženichem a pod. Tak se vysvětluji mnohé chyby v psaní jmen.“

Ostatně i jiné úřady — obecní i státní — komolily rodová jména o sto

šest. Na př. starosta obce Pavlova zapsal r. 1850 do obecních účtů: Maria Vialla (Fiala), Stefeg, Kosižka (Kozička), r. 1888 byl od souzen v Müglitz Ant. Wiedrzall (Vydržel) a j. Ale lidé sami si komolili jména: v přípisu vrchnosti v Doubravici u Loštic čteme jméno Maližek, on se však podepsal „Malitzek“, ač se jmenoval Maliček, občan Zendulka se podepsal „Sendulka“.

Nevedu zde jmen, kde jen starý pravopis měnil jména (psalo se sch místo š, cž místo č, rž místo ř a pod.). Nejvíce komolení začalo, když se počaly psáti matriky latinsky a pak česky až do r. 1870, kdy se počaly psáti poctivě dle skutečnosti a ne dle toho, jak který pisatel si to představoval anebo zlobil.

a) Rodné matriky.

Tak r. 1687 čteme zápis otce novorozeného dítěte: Václav Figala (Fiala), místo správného Sommer psalo se Zumr anebo Zomer, nebo Sumer; Henrych Hanreich místo Heidenreich; 1685 Georg Gotný — místo Koutný; 1696 Jan Zischka — místo Žižka; 1703 Pavel Škurský — místo Škurek. Začátkem 18. století se komolení množí, čteme r. 1710 Václav Tagczer (Deutscher), též Dayer, Anton Hadenreich — místo Heidenreich; 1717 Jan Zwierzina — Zvěřina; 1718 Jan Kösler (Keslar), Matys Frütsscher — Fritscher; 1721 Jakub Kozielossek — Koželoušek, Jan Bertniczek — Brtníček, Franz Tolez — Toulec; 1723 Stefan Carafiat, syn Johan — Karafiát; Josef Tumek — Tomek; Venzeslaus Kutny — Koutný, Rehorž Jurschitz — Juřič, Franz Lasebniczek — Lazebníček.

U ženských jmen počali užívati k jménu mužovu koncovky -in na označení, že uvedené jméno mužské značí ženu: Magdanena Kleinin, Katarina Kralin, Katarina Špičkin, Anna Pudilin, Catarina Brtnicžkin, ale J. Hoserka.

Roku 1725 František Semanek — Zemánek, Jakob Koseloožek — Koželožek; 1726 Jakob Swrcžek — Svršek; 1727 Jakob Serowatka — Syrovátka, Wenzeslaus Zeikowitz — Žejkovic; 1728 Josephy Szypka — Šipka, Fransiscus Kratke — Krátky; 1729 Franz Figala — Fiala, Jan Swirrenza — Zvěřina, farář Geich — Jaich, Frant. Khorkesch — Karkeš, Wenzel Giržabek — Jeřábek; 1731 Vavřín Pattag — Paták, Anton Schimbersky — Šilberský, Jan Lazewniczek — Lazebníček; 1733 Jakob Dirlek — Drlik, Jiří Samekal — Zamykal; 1734 Joanes Swerschena — Zvěřina, Matěj Satloukal — Zatloukal, Josef Lassgmnicžek ex Sotlowitz — Lazebníček ze Žadlovic, Antonius Zerwinka — Červinka, Mathias Schadne — Zádný; 1736 Joanes Benisch — Beneš, také Bönesch r. 1737, Henrykus Maaschiczbek — Masiček, Mathias Kriczirž — Krejčí, Jan Spiczca — Špička; 1737 Jan Neffiba — Neftipa; 1738 Václav Seitz — Zajíč, Matyáš Nazdill, Nasdil — Nasadil; 1739 Jan Pöschka — Peška, Jan Dusedl — Dosedl, Václav Koschelauscheck — Koželošek; 1743 Ondřej Schvecz — Švec; 1746 Paulus Schtietina — Štětina; 1748 Augustus Kaisler — Geisler, Frant. Raiff — Reif; 1751 Anton Praiz — Freis; 1754 Karel Zomr — Somr, Frant. Koželaužek — Koželožek, Josef Matzal — Mazal, Jiří Hřeznicžek — Řezníček; 1755 Vojtěch Rinesch — Reneš, Philipp Flüscher ex Kaltenlucž — Fischer, chirurg, byl kmotrem; 1757 Tomáš Waczlawek — Václavek; 1761 Kozielauziek — Koželožek; 1763 Josef Schpicžka — Špička, hrncíř; 1764 Bartl Untza-itik z Lechovic-Unzeitig; 1765 Bartl Starschowitz — Staršovič, řezník; 1767 Josef Pees — Böss, koželuň, Martin Warzeyka — Vařeka, Valentín Kerlich — Gerlich; 1772 Prokop Zavržel — Zavřel, podruh; 1773 Tomáš Lazebník — Lazebníček, hrncíř, č. 101; 1775 Karel Cziaslawsky č. 15 — Čáslavský, Bedřich Schenheffer, obch. č. 46 — Schönheffer, Florian Vaizer, tkadlec, č. 146 — Weiser, Frant. Snaschel č. 3 — Snašel; 1776 Magd. Krysčpinka č. 84 — Krišpinka. Od let 1770 je psání jmen už pečlivější. 1778 Jan Schiündler — Šindler, kovář; 1783 Václav Watzinn — Vacín, hospodský na Peště, Gallos Josef — Kalous, podruh, Hochčakowitz, Martin — Vovčákovic voják. Od r. 1786 se zapisovalo zase do matrik jen německy. Mates Paweck, soused, č. 81 — Pávek; 1787 Václav Spitschka, hrncíř, č. 42 — Špička; 1786 Mates Klicžka, koželuň, č. 100 — Klička; 1796 Frant. Derlick, jirchář, č. 119 — Drlik; 1799 Ant. Watzlaw, zedník, č. 191

— Václav; 1808 Rzmott Libor; 1822 Kobitschek, učitel — Kubíček; 1823 Przikopa Tomáš, moučkař — Přikopa; 1827 Jan Skazel — Skácel; 1828 Weprzik, Spacžek; 1831 Potazel — Potácel, kramář, Marisch Anton — Mařeš; 1833 Jan Zagicžkowitz — Zajíčkovic; 1835 Kroppe — Kroupa; 1837 Bartol. Czepicžka; 1841 Jan Ischtwan, krejčí z Vážan, Prosche — Brož, švec; 1846 Isidor Wimetal — Vymětal z Moravičan; 1853 Libor Slawitschek z Bezděkova; 1856 Marie Pricopa, otec Přícpa (tak je doslova napsáno). Rokem 1870 se počaly psát i nás matriky česky, a nastal tím správný zápis i do rodné matriky.

β) Dle oddavkové matriky.

Nezaznamenám zde jména už v rodné matrice uvedená, jen některá jiná.

R. 1719 Jan Daitscher; 1722 Anna Phileipkova (Filípkova); 1729 Jiří Balatka ex Bosiw (z Búzova) a M. Felnerova ex Gebitzio (z Jevička); 1732 nevěsta Zcepanova (Štěpánova); 1734 Schipca (Šipka), ženich, a Susana Scocanova (Skokanova); 1736 Ignát Červenca (Červinka), Anna Mazicžkova z Dol. mlýna, Bartl Doschkařsch; 1738 Tomáš Pöcha z Veselí; 1739 Václav Spitschka; 1749 Guba M. (Kuba) z Radnice; 1759 Jan Schwortz, mlýnář ze Žadlovic; 1763 Fabián Schtteffek z Jeřmaně; 1766 Wodtahal Jakub z Doubravice; 1771 Poles Pavel ex Wojtiechovio (z Vojtěchova); 1777 Gerischer Josef, tkadlec, ex Brisavio (z Březové); 1780 Dokopil Cyril ex Mnienikovio (z Měníka). Od r. 1784 jsou psány matriky německy. 1800 Gewitzki Frant., Zwozil Karel, hrnčíř (Svozil); 1806 Kozeloschek Frant., bednář.

V dalších letech se už nevyskytuje hrubá komolení, ale jen stále se i pro česká jména užívá německých písmen (sch-š, cž-č, rz-ř a p.) dle staré módy.

Matrika zemřelých nepodává už nijakých zvláštností. Opakuji se staré způsoby psaní jmen, jen ženy se piší: Magd. Wschetecžkova, Kače La-vičkova, Marina Mačazazčka, Mariána Rzhášzkova, Anna Weiserka. R. 1725 dcera Caspari Kratoqil (Kratochvíl); 1731 dcera Václava Shekowitz; 1724 Alex Staržowetz, a pak ta ženská jména! Katarina Kopřžiwin, Motyškyn, Semankin, Stepanin, Anna Horatčžkin, Rosina Uherkin, Veronika Brabiczin, Horakin, Molikin, Massicžkin, Heroldin atd.

I jména obcí byla takéž komolená či latinisována, jak jsem se již zmínil. Místo z Pavlova se psalo: ex Pawlon, ex Babylon, ex Wesselio, ex Bezdie-kovio, ex Ziadlowicio, ex Budinio, ex Vier-Hoven (Zavadilka se německy jmenovala Vierhöfen) a ex Brisavio (z Březové) atd.

Za 4 roky naplní loštické matriky 300 let svého trvání. Jsou velmi dobře zachovalé, je jich 20 knih, vesměs vázaných v kůži. Nejstarší matriky jsou v rozměru 19×15 cm, 16 matrič. knih z doby mladší měří 27×44 cm.

První kniha narozených v Lošticích nemá úvodu, jen na první straně je nápis:

„Conscriptio Babitisorum ab anno 1654—1660“ a obsahuje nejen záznamy křtů, ale také záznamy oddavek z let 1661—1671. Matrika úmrtní má nápis „Conscriptio mortuorum ab anno 1660—1682“.

Matrika oddavků „B“ začíná slovy: „Kniha chrámu Páně sv. Prokopa městečka Loštic, do které se pořádně jak křty svaté, oddavky i v Pánu zesnulí při městečku Lošticích i přináležející k chrámu Páně loštickém vpu-sují: a to od léta 1647. Jsouc tato kniha v jedno učiněna a založena za dvoj-ctihodného a vysoce učeného kněze Jana Františka, toho času pana faráře Loštického i sv. Martinského i Bouzovského.*)

V Lošticích byl také matriční židovský úřad pro obce soudního okresu Mohelnického, mimo obec Úsov, Klopinu, Políci, Bezděkov, Veleboř a Třešti-nu. Město Litoviel patřilo rabinátem do Loštic, kde se rabinát udržel do r. 1922. Matriky židovské se zachovaly od r. 1846, nejstarší matriky úmrtní od r. 1831, oddavkové od r. 1833 a narozených od r. 1865.

*) Loštický farář spravoval tehdy fary v Měrotině, na Búzově a v Lošti-cích.

L I T E R A T U R A.

TISK O MATRIKÁCH. Plzeňská „Nová doba“ o matrikách napsala: „Matrika je most vedoucí z minulosti do přítomnosti, most důkladně stavěný, jen někdy poškozený nebo přerušený, ale vždycky plný lidu nejrůznějšího věku a povolání, domácího i cizího, z jehož tváří hledí na dnešního pozorovatele osudy míst, jimiž most vede.“ K.

ČESKÝ TISK O RODOPISU. Náš člen, p. red. Ing. Nejedlý, otiskl v „Peleďním listě“ na pokračování reportáz o tom, jak se dříve křtilo a vedly matriky, jakož umíralo, a záznamy o tom se zanášely na farách do úmrtních matrik. Autor zajímavé reportáže vyhal z našeho posledního čísla časopisu otiskněná fakta z článků archiváře Fr. Teplého a PhDr. V. Bartůnka. Také „Venkov“, který si pilně všímá rodopisu a selského kronikářství, otiskl zajímavou reportáž „Jak se dříve křtilo“, kde přináší některé výpisy z matrik v Českobrodském okrese. List piše:

„Přichod dítě na svět byl právě tak radostně očekáván jako dnes. Po narození bylo dítě v kostele pokřtěno. Muselo mít alespoň tři kmotry. Někdy jich mělo i více, dokonce při jednom křtu v Tisnicích se sesí dvanáct kmotrů. Za kmotra mohla jít šlechta, sedláci, měšťané, podruži, šenkýři, sládci, mlynáři, slouhové, matrony, ovčáci, řafáři a vesničtí rychtáři. V kostele se křtilo dvojím způsobem. První byl na „starou vodu“, druhý na „novou vodu“. Jaký to mělo význam, to lze určiti jen domněnkami. Rozdíl mezi „starou“ a „novou“ vodou byl asi ten, že voda „stará“ byla svěcená dříve (světilo se na Bílou sobotu a v svatvečer svatodušní), kdežto voda „nová“ byla svěcena později.

Děti nemanželského původu mívaly ve svých rubrikách poznámky: *Mater meretrix, Parens ignotus*. Otec tovaryš, mlynářský, lotr. Otec pán Bůh ví, kdo je. To se neví, kde je. Otec někdo. Otec domnělý Václav Kaňka, lotr, matka Bětka, po eti kurva. Ex illegitimo thoro. Dítě kurvice z Liblic. Panchart. Po otci nikdo nikdy nepátral a dítě obyčejně bylo ve výchově pozadu. Nemanželskými otcí obyčejně bývali pohybliví obyvatelé, tovaryši. Přišli, pomívali a zase odešli. Matrikář však i na manželské děti bral někdy kalendář a pečlivě srovnával dobu mezi svatbou a narozením dítěte. Někdy matrikář zapsal i výmluvy. Tak v roce 1679 zapsal výmluvu jisté Kateřině, „která praví, sobě násili od nějakého vojáka učiněné“. Na vojenskou službu byl tehdy brán zvláštní zřetel, zejména, když vojáci ještě šli dítěti za kmotry.

Zajímavé byly křty cikánů. V roce 1695 byl v Českém Brodě křest Urbana Daniela, syna Jana Kaprála, cikána. Tehdáž kněz do matriky trpce pojmenoval: „Bylo jich mnoho, darmo křtiny!“

Honorář od „křestného namáhání“ býval podle knofliků. Honorace bývala obyčejně velmi skrblivá, jak svědčí zápis. Roku 1687 pojmenoval děkan o křtu Jana Klampery z Mrzek: „Pro jeho lehkomyслnou hubu má mě dátí tolar od křtu, dával mě půl zlatého, který jsem jemu zase navrátil.“ Po roce teprve zaplatil.

Někdy se stalo, že dítě se narodilo nemocné, které bylo nutno ihned pokřtiti. Takové děti mívaly rovněž své poznámky, které nejčastěji byly psány takto: Hned při křtu zemřelého. Pokřtěné pacholátko, nedochudče. Stalo se naspěch vše bez ceremonií. V noci okřtěno na děkanství mdlé dítě bez kmotrů. Bylo-li pro kněze někdy neočekávaně příliš práce a málo výnosu, čteme poznámku: „Nahrnulo se, ale chudě.“ To ovšem někdy bývalo velmi sarkastické.“

Výročí 96 let narození herce Jakuba Vojty Slukova, jakož čtyřicáté výročí jeho smrti, vzpomněly obširnými články „Nedělní list“ z péra našeho člena p. Inž. Nejedlého a z péra redaktora Šlajse-Kovala „Venkov“ v nedělní kulturní hlídce, v níž red. Koval zdůraznil hluboké selské kořeny rodu Vojtů ze Slukova, kterí drží selský grunt více jak 200 let. Oba časopisy použily v článcích dosud neznámá data o rodu Jakuba Vojty Slukova, otiskněho v posledním čísle našeho časopisu.

„Národní politika“ z 3. VIII. t. r. z péra Dr. Miloše Kratochvíla přinesla obširný článek pod čarou o podřipském rodu Švagrovských, jehož předci

přišli na rozhraní 17. a 18. století z Budyně do Roudnice n. L. V Roudnici pak Martin Švagrovský vykonal mnoho dobrého pro město a okolí. K.

DAČICKÝ LISTINÁŘ. Vydal Dr. František Křížek. Dačice 1941. 144 str.

Archivář města Dačic Dr. František Křížek, vydal nákladem městské rady v Dačicích r. 1941 Dačický listinář, výběr to nejdůležitějších listin, týkajících se tohoto starobylého města, aby tak ukázal jeho obyvatelům, jak žili jejich předci. Listinář vyšel jakožto první svazek Sborníku pramenů a příspěvků k dějinám města Dačic. Jeho pokračováním má být edice nejdůležitějších městských knih, které se dochovaly. Jak se autor v úvodu zmínuje, nezahrnuje do svého listináře toliko listiny veřejnoprávní, ale připojil též několik listin soukromých, které sice nepřispívají k historii všeobecné, zato však osvětlují dobře dějiny místní. A tak tu sledujeme bohaté děje tohoto města od r. 1184, kdy olomoucký biskup Pelhřim světý kostel ve vsi Dačicích, přes pány z Hradce, Krajké, Berky i Fürstenberky, Osteiny a Dalbergy až do r. 1795, kdy František II. uděluje Dačicům pátý jaremark. V listináři jest otiskeno celkem 73 dokumentů, chronologicky seřazených. V záhlaví každé listiny jest pořadové číslo, datum a stručný regest, na konci pak jsou údaje o způsobu zachování a o pečetích, rozměru, rubních poznámkách a pod., případně o jejím otiskení. Listinář je zakončen seznamem edic a literatury a obsahem. Kniha jest cenným příspěvkem k dějinám nejen místním, ale i všeobecným. Její přehlednost by ještě zvýšil rejstřík věcný i jmenný. Doufejme, že k němu autor přistoupí, až dokončí i edici městských knih dačických. Listinář bude jistě povzbuzením a příkladem četným jiným našim městům, aby věnovala více pozornosti svým dějinám i jejich, mnohdy tak cenným a přece zapomínaným památkám.

M. H. - Jel.

ROD BRATŘÍ KOMOR. PĚVCŮ KARLA A EMILA BURIÁNA byl otiskněn v I. ročníku „Vlastivědného sborníku okresu rakovnického“, v číslech 8, 9 a 10. Autor článku se podrobně v časopise rozepisuje o rodu a rodištích obou bratří, Karla Buriána, nar. v Rousinově, a Emila Buriána, nar. v Rakovníku.

RODIŠTĚM J. A. KOMENSKÉHO JE PŘECE UHERSKÝ BROD? Docent J. V. Klíma a správce uherskobrodského musea Augustin Hladký, dokazují v spisu vydaném v Uherském Hradišti 1943, že skutečným rodištěm J. A. Komenského jest Uheršký Brod a nikoliv Nivnice, jak se ještě tvrdívá, ježto Komenský za svých studií v Německu se podepisoval dle svého bydliště „Nivnicensis“ a nikoliv dle svého rodiště, jak bylo tehdy na německých universitách, zejména v Heidelbergu a Herbornu zvykem. Dle reprodukovaných dokladů, otiskných ve zmíněné publikaci, jest podpis rodiště Komenského „Hunno Brodensis“. Nás časopis v roč. XIV z roku 1943 v čísle 1 přinesl obšírný článek o rodišti J. A. Komenského, v němž autor PhDr. Jindř. Barvíř tvrdí, že rodištěm J. A. Komenského byla Komňa a své tvrzení v článku v našem časopisu otiskněném, obhajuje pádnými důvody.

Také prof. F. M. Bartoš v „Pedagogickém věstníku“ v č. 5/6 zaobírá se rodištěm Komenského, avšak na rozdíl od docenta J. Klímy a A. Hladkého soudí, že rodištěm J. A. Komenského lze oprávněnější pokládati Nivnici. Nových dokladů o tom autor neprináší, ale pečlivým i kritickým rozborem dosavadních záznamů o pobytu otce Komenského Martina v Uherškém Brodě dospívá k závěru, že se Martin Komenský usadil v městě až kolem 1602.

Přý jeho manželka Anna zdědila tehdy po svém otcu Janu Chmelovi značné peníze, což mu teprve umožnilo postavit si tam dům a zakoupiti si na předměstí dvůr. Ověření určitých osob má být podporou této argumentace. Autor poté se zabývá doklady svědčícími na uherskobrodský původ J. A. Komenského a vyslovuje mínění, že původcem epitafu pro náhrobek Komenského, byl asi würtenberský historiograf M. Hessenthaler, kterého nelze pokládati za svědka v této věci dosti spolehlivého. Je-li tomu tak, nárok na slávu rodiště Komenského může si činiti nejspíše Nivnice. Autor přijímá tu důkazy Karla Hrdiny a podporuje je tvrzením, že otec Komenského Martin, byl pravděpodobně nájemcem „horního mlýna“ v Nivnici čp. 99. Studie je zakončena stanovením nových dat v Komenského mládí.

„STAMMTAFEL DER LEITMERITZER BÜRGERFAMILIE BENESCH“, von Otto Benesch, Notar im Marienbad 1941. Tiskárna Strojil, Praha XIII.

Malá rodová publikace rodiny Beneschovy, která, jak pisatel dodává, pochází z české rodové větve Benešů, slovanského to křestního jména Benedikt. Nejstarší zjištěný předek jest znamenán co řezník v Böhm. Leipa r. 1698. Řada větví rodových se rozprostírá ponejvice v Čechách, zejména pak spříbuzněných rodů sňatky a pod. Jeden z členů tohoto rodu jest Viktor Benesch, gener. ředitel kniž. Hohenzollernských statků, dnes 84letý, žijící u Prahy na odpočinku, známý lesnický odborník a spisovatel. Rodová příručka, určená pro členy spříznených rodů, jest velmi prakticky sestavena a doplněna rodovým přehledem.

K.

FRANT. TEPLÝ: MARTIN REZEK ZE STRAKONIC. Archivář Frant. Teply, na odpočinku v malenické „kaplance“, nezaháli. Dosvědčují to nejen četné články, jež se čas od času objevují v našem a jiném denním tisku, ale také různé publikace historického obsahu, které se na knižním trhu tu i tam objeví. Nákladem Muzejního spolku ve Strakonicích vyšla tyto dny malá knížecka o Martinu Rezkovi, rodáku strakonickém, faráři ve Strašeni a tuláčku Božím na Prácheňsku. Teply popisuje zde cirkevní rozkol na Prácheňsku mezi katolicismem a podobojím. Uvádí také jména farářů, kteří působili na různých farách v jižních Čechách a mezi nimi zajímavou postavu faráře ve Strašeni, Martina Rezka, který horil proti různým nepravostem a proti ústíku poddaných od majitelů panství a obcí. Martin Rezek narodil se ve Strakonicích r. 1517 jako syn soukeníka. Městskou školu vychodil ve Strakonicích a theologická studia vykonal v Italii. Roku 1546 byl vysvěcen na kněze. Stal se na svou prosbu farářem ve Strašeni. Zde působil až do r. 1582 až strašenskou faru opustil a toužil se po prácheňském kraji, aby zde co „volný kaplan“ volně kázal a sloužil mše. Visitoval prácheňské fary, napomínaje k víře. V roce 1598 až 1599 obešel naposledy co 82letý své milé Prácheňsko. Roku 1599 v pánu zesnul, a jak poznámenal jeho žák Vojtěch Chanovský, „pochován jest horlivý a nábožný muž P. Martin Strakonický ve vsi Bližívě ve farním kostele.“

K.

RODU BÁSNÍKA ANTONÍNA SOVY vzpomíná Fr. Sekanina v Národní Politice ze 17. VIII. t. r. a piše, že do Lukavce u Pacova, kde tento starorobylý rod vymřel roku 1663, byl Sova odvezen rodiči v roce 1866. Zde totiž Sovův otec byl učitelem. V Lukavci mu zemřela jeho matka ve stáří 42 let a po její smrti se otec opět zde oženil s macehou, které v druhém manželství se v Lukavci narodilo 7 dětí, z nichž v útlém věku zmřelo 6. Taktéž maceha zemřela brzy, ve stáří 41 let. Ze sourozenců Sovových pouze bratr Antonín se dožil 64 let a sestra Marie, usedlá v Jindřichově Hradci, pak ještě vyššího stáří. Sovova matka Josefa byla dcerou vodňanského voskáře a dlouholetého měšťanost A. Skalického. První zachovaná fotografie rodičů i dětí Sovových se datuje z roku 1868 a zobrazuje tříletého Jana, který zemřel v 8 letech na neštovice, rok staršího Antonína a několikaměsíčního kojence Otu. Maceha Sovova, Sabina, byla dcerou hrochovotýnského sládka Matěje Dvořáka a matky národnosti švýcarské, která zemřela vodnatenlostí.

K.

ROD VYNÁLEZCŮ RUCHADLA, BRATRANCŮ FRANTIŠKA A VÁCLAVA VEVERKŮ, jest předmětem rodopisné studie Dr. Josefa Veverky v čísle 2. „Věstníku Českého zemědělského musea“. Autor, patrně také člen rodu, použil k studii práci prof. F. V. Sovy o obou vynálezcích, jež vyšla r. 1883 v Pardubicích u příležitosti odhalení pomníku oběma bratrancům. Rodnou obcí obou vynálezců byla obec Rybitví u Pardubic, kde již se usidlil děd obou vynálezců. Předci však pocházeli z Roudnice, kde nejstarší jejich zjištěný předek Václav, zemřelý r. 1626, držel krčmu v čp. 42. Měl s manželkou Dorotou celkem 6 dětí. Po něm následovali v přímé rodové linii syn Jan, který měl 3 děti, jeho syn Matěj se 6 dětmi, jeho syn Václav s 9 dětmi, jeho syn Jan s 10 dětmi a poté syn Jiří, který celkem 4kráté ženat, byl v 27 letech rychtářem obce a váženým občanem; měl celkem 8 dětí a usadil se v Rybitví v čp. 1. Dva synové Jiřího, a to Hynek, měl 8 dětí a byl vyučen kovářem na čp. 10, a Václav, měl 12 dětí

a držel usedlost čp. 1 v Rybitví. Hynek Veverka, kovář, měl syna Václava, nar. 1796, který byl po otci také kovářem a byl jedním ze spoluvnálezců ruchadla. Z druhé rodové větve otce Václava na usedlosti čp. 1 bylo v manželství 12 dětí, z nichž byli čtyři synové. Syn František, nar. 1799, byl dvakrát ženat a byl druhým spoluvnálezcem ruchadla. Autor pro svou práci, která patrně jest výsekem ze studie celého vlastního rodu, použil materiálu archivu Českého, urbáře panství pardubického a kuněticko-horského, vlastivědného musea okresu pardubického a řady jiných dokumentů, které dokazují správnost bádání a v mnohem původní studii prof. Sovy napravují.

K.

RODOKMEN JAROSLAVA VRCHLICKÉHO z péra Fr. Dražana-Borotinského byl zkráceně otištěn v nedělních Lidových listech z 15. VIII. t. r. Autor tvrdí, že předky Jaroslava Vrchlického můžeme sledovat až do roku 1680. Všichni byli vyznání římsko-katolického. Roku 1680 ženil se 17. listopadu Václav Frida s J. Kolářovou. Roku 1690, 6. května, narodil se mu syn Vít, který měl syna Václava Hynka Frida, narozeného 1. srpna 1723. Tohoto syna Jan Vojtěch narodil se 26. listopadu 1787, jeho synem byl Filip Jakub Frida, narozený 28. dubna (obchodník) v Lounech čp. 103, otec Emila Fridy, literárním jménem Jaroslava Vrchlického, básníka, univerzitního profesora a předsedy Spolku českých spisovatelů-beletristů „Máj“ v Praze. Není pravda, že otec básníkův se jmenoval Jakub Jan nebo Jan Jakub, neboť v matrice se jmenuje Filip, obyčejně nazývaný Jakub. Protože se narodil tři dny před svátkem sv. Filipa a Jakuba, dostal jméno téhoto patronů. Maminka básníkova, Kateřina, rozená Kolářová, narodila se 25. ledna 1823 jako dcera váženého přibranského mydláře Josefa Koláře, a její dva bratři, Antonín a Josef, byli římskokatolickými faráři. V Příbrami žil také jejich děd František, což autor zjistil v matrice děkaného úřadu v Příbrami. Pravděpodobně pochází rod Fridů ze svobodnického rodu, usedlého na Táborsku v krajině mladovožické, kde také tkví kořeny Mistrova původu. Na Mladovožicku žil koncem XVI. století svobodnický rod Fridů, jehož předek, uváděný roku 1604, přiženil se k Dorotě, pozůstalé vdově po Jiříku Ševcově v Bradáčově, kde roku 1789 uvádí se František Frida jako svobodník na chalupě čp. 21. Při hledání předků svého tchána Josefa Nesvačila nalezl autor na farním úřadě ve Zhoři tento matiční záznam.

K.

Z P R Á V Y .

K ZŘÍZENÍ RODOPISNÉHO ÚŘADU PRO ČECHY A MORAVU. Na jiném místě přinášíme obšírný článek tiskového úředníka tohoto úřadu, našeho člena p. V. Vinše, o zřízení tohoto úřadu a jeho pravomoci. Ježto původní nařízení vlády Protektorátu Čechy a Morava ze dne 1. června 1943, č. 150 Sb., není širší rodopisecké obci známo, připojujeme jej v doslovém znění na konci tohoto redakčního článku. Naše rodopisce bude hlavně zajímati § 2, odstavec 3 a 4 tohoto vládního nařízení, jímž se povídá tento úřad, aby činil zvláštní opatření k ochraně rodopisných písemných památek, dále řídit veřejné a soukromé rodopisné bádání a dohližet na ně. Toto vše měla od počátku svého založení Rodopisná společnost ve svém programu a vítá jejich dnešní uzákonění. Zejména jest to ochrana písemných památek rodopisných, jako matrik, listin, knih, archivů a pod. Taktéž opatření, kterým se usměrňuje rodopisné bádání a jeho dozor nad ním, jsou význačné body tohoto vládního nařízení, jež naše rodopisce zajímají. Náležité technické vybavení rodopisného úřadu, jehož úřadovny jsou umístěny v Praze I, U Křížovníků v čp. 1 ve vnitřním dvoře, a zejména skvěle vybavená fotografická laboratoř a studijní knihovna, kde jsou nashromážděny nejen německé a české, ale i jinojazyčné knihy, časopisy, jakož vědecká díla, vztahující se k rodopisu a otázce rasové, jsou plně na výši.

K.

**Vládní nařízení ze dne 1. června č. 150 o rodopisném úřadu
pro Čechy a Moravu.**

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstník říš. protekt., str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942. (Věstník říš. protekt., str. 42.)

§ 1. Při ministerstvu vnitra se zřizuje rodopisný úřad pro Čechy a Moravu.

§ 2. Rodopisnému úřadu přísluší:

1. obstarávat doklady pro úřední průkaz rodového původu, podle vládního nařízení ze dne 19. května 1939, č. 166 Sb., o opatřování dokladů pro úřední důkaz rodového původu;

2. vystavování výměrů o rodovém původu, rozhodovati v pochybných případech o zařazení protektorálních příslušníků, jakož i osob bez státní příslušnosti, které mají bydliště nebo obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava podle dědičnosti a rasy;

3. činiti zvláštní opatření k ochraně rodopisných písemných památek;

4. říditи veřejné a soukromé rodopisné bádání a dohlížeti na ně.

§ 3. (1) Pro řízení u rodopisného úřadu platí se zvláštnosti vyplývající z odstavců 2 až 6 obdobně předpisy o řízení před politickými úřady.

(2) Rodopisný úřad může v důkazním řízení vyslycháti podle ustanovení o výslechu svědků a znalců také strany. Přísežný výslech svědků, znalců nebo stran provádějí k dozádání rodopisného úřadu řádné soudy, při čemž platí přiměřeně § 37 jurisdiční normy. Svědkové a strany jsou jen tehdy oprávněni odepřítí výpověď, jestliže by výpovědi byli oni sami, jejich manželé nebo příbuzní v přímé linii vystaveni nebezpečí soudního trestního stíhání, nebo jestliže by byla výpověď porušena právně uznaná povinnost mlčenlivosti.

(3) Strany nebo osoby třetí jsou povinny předložiti rodopisnému úřadu na jeho příkaz listiny nebo jiné předměty, důležité pro důkaz. Předložení nemůže být odepřeno.

(4) Na příkaz rodopisného úřadu jsou strany nebo osoby třetí povinny podrobiti se vyšetřením po stránce dědičnosti a rasového původu, zvláště jsou povinny trpěti odnětí krve k provedení krevní zkoušky. Nebezpečí soudního trestního stíhání v případech provádění vyšetření není zásadně důvodem pro odpíráni.

(5) V případech odstavců 2 až 4 rozhoduje rodopisný úřad o oprávněnosti odepření, jakož i o donucovacích prostředcích, které se mají použíti, a o jejich provedení.

(6) Stížnost k nejvyššímu správnímu soudu není přípustná.

§ 4. Za vystavení výměru o rodovém původu se vybírá podle ustanovení vládního nařízení ze dne 21. listopadu 1940, č. 458 Sb., o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, dávka za úřední úkon ve výši K 50.— až K 200.—.

§ 5. Ustanovení § 2 vládního nařízení ze dne 4. července 1939, č. 136 Sb. z roku 1940, o právním postavení Židů ve veřejném životě, se zrušuje.

§ 6. (1) Ministr vnitra vydá právní a správní předpisy, potřebné k provádění a k doplnění tohoto nařízení.

(2) Dokud rodopisný úřad nezaháji svou činnost, vykonává jeho působnost ministerstvo vnitra.

§ 7. Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra.

Podepsání: Státní president Dr. Hácha v. r., předseda vlády Dr. Krejčí v. r. a ministr vnitra Bienert v. r.

ROD BÁSNÍKA JAROSLAVA VRCHLICKÉHO jest předmětem rodopisné studie člena předsednictva R. S., Dr. K. Doskočila z českého archivu. Autor neznámá data o tomto rodu přednášel na první členské schůzi R. S., pořádané v rámci zimního cyklu přednáškové činnosti Rodopisné spol., která se konala v pátek dne 24. září t. r. v klubovně „Mánesu“ v Praze II, za znač-

né účasti členstva, rodu J. Vrchlického a hosti. Přednášejici velmi obširně a názorně z pracně sebraného materiálu, dokázal naprostý arijský původ básníků a rozehrál po stránce rodopisné velmi obširně jeho rod, zejména sociální poměry jeho rodiče a prarodiče z obou stran. V závěru pak za rodinu, Kruh přítel a Společnost básnika J. Vrchlického Dr. Vladimír Frída, synovec Vrchlického, poděkoval přednášejícímu a dovodil výkladem o některých zajimavostech k tomuto rodu. Práce přednášejícího bude vydána tiskem jako samostatná publikace péčí Krále, české společnosti nauk. Neznámá data o pobytu otce básnika Jaroslava Vrchlického, mlynáře Filipa Jakuba Frídy v Čisté, v letech 1872—1875, jsou také obsažena ve článku Jar. Janaty, otištěném ve „Vlastivědném sborníku okresu rakovnického“ v r. III. č. 7 a 8, kde jsou vyobrazeny některé kresby ze života rodičů básníkových. Také o pobytu Jar. Vrchlického v Lounech píše tento časopis v roč. VII. K.

BLATENSKÝ DĚKAN Msgre J. P. HILLE MRTEV. Koncem měsíce září t. r. zemřel ve věku 82 let v Blatné vikář a děkan Msgre J. P. Hille, zasloužilý historik blatenského kraje a Prácheňska. Msgre Hille zabýval se nejen dějinami a vlastivedou, ale také rodopisem ze svého kraje. Napsal samostatné dějiny farních osad Nový Rychnov, Kadov, dále dějiny kláštera ve Lnářích a pak monografii o městu Blatné. V různých časopisech uveřejňoval články o blatenských kostelích, školních řádech, řemeslech, hospodářských poměrech a vynikajících rodáčích. V obširné práci „Město Blatná“, vydané v r. 1926, shrnul zajímavé své práce historické a rodopisné, na konec této připojil seznam veškeré literatury, jednající o Blatné. Z rodopisných prací jsou to práce o rodových jménech v Blatné, Třemšíně, Javorém u Hvožďan a Kasejovicích a řada jiných článků, otištěných v různých časopisech. Jako písecký rodák působil na farách v Kadově a Kasejovicích, v prácheňském kraji a řadu let pak v Blatné. Jeho zásluhou bylo také blatenské museum rozšířeno. Zesnulý byl dlouholetým členem R. S., která v něm ztráci oddaného člena a pilného přispívatele do svého časopisu. K.

STARÉ RODY NA SVRATECKU. Na Svratecku jest jedním z nejstarších rodů rod Bukáčků v Křížánkách. Nejstarší záznam o tomto rodu jest z roku 1658, kdy v listinách jest poznamenáno, že toho roku zemřel ve Vlachovicích Václav Eukáček. Od roku 1734 drží rod Bukáčků nepřetržitě selskou usedlost v Křížánkách. Z tohoto rodu pochází starosta musejního spolku v Poličce, Inž. Bukáček a akad. malíř Fr. Bukáček. K.

Z MORAVSKÉHO RODOPISU. „Rodopisný odbor při Vlastivědném muzejním spolku v Olomouci“ byl v r. 1938 zrušen. Odbočka Rodopisné společnosti v Praze pro Olomouc a okolí ční horlivé přípravy k ustavující valné hromadě. Dotazy vyřizuje J. Navrátil, Olomouc-Řepčín, Řepčinská 9. Bude zahrnovati okresy Olomouc, Litovel, Lipník nad Bečvou, Konice, Plumlov a Prostějov. Péčí býv. okresního Osvětového sboru v Olomouci byl vydán spis Josefa Koudeláka: „Náš rod“, v němž známý moravský spisovatel ve verších vzletným způsobem popisuje vznik svého rodu. Spis vydala knihtiskárna Boh. Valihrach v Olomouci. Člen R. S., Dr. jur. Richard Fischer, em. advokát v Lošticích, připravuje řadu rodopisných prací z Loštic a okolí; městský archivář města Prostějova, Dr. Jan Kühnel vydal tiskem spis o rodu „Rolných“, známých to průmyslníků prostějovských; prof. Dr. Fr. Dostál, příkazský rodák z Olomouce, vydal vlastivědnou knihu „Křenovice na Hané“, dále Fr. Kratochvíl v Olomouci XI, Trnitá 91, vydal „Záhlotský sborník“, obsahující cenný materiál z oboru rodopisu a vlastivědy pro moravské rodopisce. J. N.

STARÉ MORAVSKÉ RODY. Z moravských rodů, které více jak 100 let drží nepřetržitě selské usedlosti, dlužno jmenovati v Dubě nad M. rodinu Páleníkovu na čp. 60, Fr. Matoušku na čp. 58, Julia Páleníka na čp. 31, Fr. Dvořáčka na čp. 29, Josefa Vystrčila na čp. 17, od roku 1734 pak drží usedlosti Fr. Vystrčila na čp. 12 a Josefa Pospišila na čp. 16. V Grygově jsou nejstarší rody rod Strnadů a Pospišilů, v Hlušovicích rody Mušků na čp. 3, Dostálů na čp. 20, Benýšků na čp. 23, Routilů na čp. 26, Dostálů na čp. 27, Procházků na čp. 11 a Arnsteinů na čp. 15. J. N.

V Horce n. Mor. drží přes 100 let usedlosti rodina Stejskalova č. 7, Hruš-

kova č. 9 a Zvěřinova č. 42. V Hostkovicích je šest rolníků potomky svobodných zemanů, kteří zastávali úřad pohůnčích, nekonali robot a měli různá privilegia, k nimž mimo jiné patřilo právo vařit pivo a pálit kořalku.

DALŠÍ LÍSTKOVÉ MATRIKY. Náš člen, Dr. F. S., nás upozornil, že v centru Prahy na faře u kostela P. Marie Sněžné se nalézají vzorně sestavené lístkové matriky, které dle našich informací od roku 1935 farář kostela, vikář Františkánského konventu Jan Nepom. Štíkar, s nevšední pilí sestavil a neustále doplňuje. Lístková matrika obsahuje více jak 18.000 lístkových záznamů velmi prakticky sestavených, takže na jednom lístku jsou obsažena nejen všechna data narození, oddavek a úmrtí z matrik fary P. Marie Sněžné, ale data, která z úředních dokladů jiných far se získají. Z matrik narození jsou do dneška zpracována léta 1795 až 1943, z matrik oddaných pak léta 1871 až 1943 a z matrik úmrtních léta 1900 až 1943. Z matrik oddaných jsou zaregistrována samostatně jména nejen ženichů, ale i nevěst, i když tyto pocházely z jiných farností, při čemž jsou v listech uvedena jejich data narození a jména dětí, dále lístkové matriky obsahují data o křtu, břimování s břimovacími jmény, data ev. rozluček, vystoupení z církve resp. přestoupení k jinému vyznání.

K této faře, kde jsou chovány matriky od roku 1787, jsou také přeneseny veškeré matriky ze — v roce 1784 — zrušeného kostela P. Marie na Louži v Praze I, kterýžto kostel choval jedny z nejstarších matrik v Praze. Tak nejstarší matrika, uschovaná u fary P. Marie Sněžné, jest pořadím pátá kniha a má letopočet 1686. Matriky předcházející jsou uloženy jednak na faře Týnské a na faře Na Františku.

Jest bezesporu, že lístkový matriční index, sestavený dle rodových jmen, jest jedním z nejlepších matričních systémů, který značně usnadňuje obtížné hledání v matrikách. Praktický systém lístkových matrik p. vikáře Štíkara jest dílem, které zaslhuje pozornosti a pochvaly.

Fara P. Marie Sněžné chová taktéž dvojdílnou pamětní klášterní kroniku, z které čerpal p. Zdeněk Kolovrat v roce 1929 materiál o pohřbených v hrobkách tohoto kostela, jež byl otištěn v obšírném článku tohoto autora v I. ročníku našeho časopisu v roce 1929. K.

ROD JIHOČESKÝCH BLATSKÝCH SEDLÁKŮ MARKŮ Z PIŠTÍNA, jest na selské usedlosti usazen více než 300 let, jak svědčí rodové zápisu tohoto rodu, které před lety sestavil archivář Frant. Teplý svému příteli, čest. konsistornímu radovi Josefu Markovi, děkanu farnosti blatských sedláků v Sedlici u Netolic. Nejstarší zápis rodové kroniky Marků zní: „Roku 1592 v sobotu před Božím vstoupením zaplatil písař Hlubocký Peregřin na výdaj kuchyňský za zabitou jalovici od Marka sedláka z Piština 3 kopy mísenské, 15 grošů — vážila 112 liber“. Od té doby jsou záznamy rodu na tomto blatském statku nepřetržité až po dnešní doby. Děkan Marek, který letošního roku dovršil v Sedlici 35 a půl roku svého duchovního působení, jest členem tohoto rodu „Blaťáků“ z Piština, kde se 11. března 1867 narodil. Studoval gymnasiem v Budějovicích a bohosloví také v Budějovicích společně s archivářem Teplým. Po vysvěcení dne 19. VII. 1891 působil 16 a půl roku v Ledenicích, načež se dostal za děkana do srdce Blat — farnosti sedlecké, kam jest několik blatských obcí, jimž jsou obce Pašice, Pištín, Sedlice, Zbudov, Lhota Líkařova, Plástovce a Hlavatce přifařena. Zde strávil druhou část svého života, rozdíleje dobro svého srdce společně s „farskou paňamaminkou“ mezi farníky. Když r. 1941 slavil v měsíci červenci jubileum zlaté mše, zúčastnili se jí zástupci všech přifařených blatských obcí, kteří svými starosty odevzdali duchovnímu vůdci diplomu čestného občanství blatských obcí. Koncem letošního roku odešel po smrti své hospodyně, ženy zlatého srdce a jeho druhé matky, do pensy, kterou bude trávit v Ledenicích. Hluboce dojemně bylo jeho rozloučení se svými farníky v Sedlici po posledním kázání a mši svaté v neděli dne 12. září 1943 a se svým rodným krajem jihočeských Blat. Jeho kladný poměr k rodopisu a k přání rodopisců jest všeobecně znám. Velká obec rodopisců připojuje se s přáním, aby mnoho let strávil ve zdraví Bohem požehnané stáří, v rodinách jižních Čechách. K.

DĚKAN VIKTOR PINKAVA, dožil se 21. července t. r. 75 let. Rodák z Litovle působil na několika moravských farách, posledně pak v Leuersdorfu. Pilný vlastivědný badatel napsal řadu historických monografií, z nichž zejména monografie „Litovelský okres“, „Dějiny hradu Bouzova“, „Dějiny města Gabelu a zámku Lämberku“, dílo „Vznik a rozvoj královských měst na Moravě“ a „Hrady a zámky moravské“ zaslouhuje pozornost. Pinkava se zabýval také dějinami Velkomoravské říše. Řada článků historických a topografických v různých časopisech doplňují obraz životní činnosti tohoto zasloužilého Moravana. K.

OSOBNÍ RODOPISENÝ ARCHIV PŘI MUSEU V JINDŘICHOVĚ HRADCI. Správa městského muzea v Jindřichově Hradci po příkladu daném jinými městy, zřizuje archiv rodopisných záznamů a výstřízků novinových o osobách, jež se v Jindřichově Hradci narodily anebo zde žily. Již dnes má zarchivováno mnoho jmen a ve sbírku se dále pokračuje. Správa sbírá veškerá osobní oznámení, úmrtní, svatební, promoční, výstřížky z novin, články, fotografie, úřední dopisy, spisy, listy a jiné. Tak vzniká hodnotný rodopisný materiál, který bude bohatou studničí pro bádání rodopisná. Rodopisné oddělení archivní založeno bylo správcem jindřichohradeckého musea prof. Dr. J. Mukem při městském archivu v Jindřichově Hradci. Shromažďují se zde podle jednotlivých rodin a osob, které v Hradci žily, všechny archiválie, mající význam pro rodopis; úmrtní a svatební oznámení, vysvědčení, osobní dokumenty, dopisy, úřední akta, diplomy, výstřížky z novin a jiné listiny, pokud se dostanou do musea mimo archivní celky. Všechny genealogické dotazy i odpovědi na ně v opisech jsou též do tohoto odd. ukládány. Již nyní měst. museum vede v evidenci na 300 jmen. Bylo by si jen práti, aby Hradečané sami na toto oddělení pamatovali. K.

ROD WENIGŮ ZE STAŇKOVA U PLZNĚ zakotvil v obci před necelými 150 lety, kdy se sem přistěhoval učitelský pomocník Filip Wenig. Rod se rozvětvil a stal se v širokém okoli známý. Z rodu Wenigů jsou známí: zemský školní inspektor František Wenig, univ. prof. Adolf W., právník Dr. Arnošt W., přírodopisec Dr. Jaromír W., akademický malíř Josef W. a řada jiných. K.

PAMĚTNÍ KNIHU RODINNOU o třech silných svazcích a Sbírku paměti všelijakých chová p. Václav Mach, rolník v Řetové čp. 35 u Ústí nad Orlicí. Obšírná rodová kronika jest vedena od praděda z jeho paměti a v druhé knize jsou sebrány různé paměti na robotu a události v obci i kraji. K.

30 LET OD SMRTI GENEALOGA VOJTĚCHA RYTÍRE KRÁLE Z DOBRÉ VODY. V červenci t. r. uplynulo 30 let od smrti vynikajícího českého genealoga a heraldika, Vojtěcha rytíře Krále z Dobré Vody. Narodil se v Mladkově ze staročeské, ale zchudlé rodiny vladické. Působil v technickém oddělení zemského úřadu. Shromáždil za svého života na 60.000 znaků a 7000 otisků a vyobrazení pečeti a erbů šlechtických. Byl spolupracovníkem Augusta Sedláčka, jemuž pilně pomáhal při spisování „Hradů a zámků“ a byl spolupracovníkem „Časopisu přátel starožitnosti“. V roce 1901 vydal v Praze „Heraldiku“ a v roce 1904 její doplněk „Der Adel von Böhmen, Mähren und Schlesien“. Byl pilný sběratel heraldických památek a zručný kreslíř. Jeho stáří bylo ztrpěno zneuznáním jeho práce vědeckými oficiálními kruhy. Zemřel téměř oslepý u svého syna ve Vavřinci u Mělníka. Jeho dílo z oboru heraldiky a genealogie, zejména české šlechty, má dodnes vůdčí místo u přátel rodopisu. K.

STÉ VÝROČÍ NAROZENÍ DR. AUGUSTA SEDLÁČKA. V neděli dne 29. VIII. t. r. oslavil všechn český tisk památku stého výročí narození našeho předního historika a genealoga Dr. Augusta Sedláčka, rodáka z Mladé Vožice. Český tisk bez výjimky zhodnotil jeho práci vědce, genealoga a archiváře samostatnými redakčními články. Nám rodopiscům jest Sedláček vzorem pilného a neobvyčejně svědomitého genealoga, který zanechal pro rodopisné badatele neocenitelný odkaz: sta článků, knih a publikací, z nichž každý z nás může čerpati látku pro rodopisná studia.

Sedláčkova kartotéka, jakož celá pozůstalost, uložená v archivu v Praze XII, jest bohatou studnici pro všechny rodopisné badatele. K.

OBCE OUCMANICE, SRUBY A BĚSTOVICE NA VYSOKOMÝTSKU mají napsány svoje monografie. Zpracoval je oucmanický rolník na odpocinku František Láska, který za svého života napsal řadu zajímavých článků o historii kraje a selství do různých časopisů a v poslední době zpracoval obsáhlé monografie téhoto obci. Práce, která jest značně obsáhlá, obsahuje historii, dnešní život, výpis z gruntovních knih a matrik; bude vydána nákladem téhoto obce. K.

NEJSTARŠÍ RODY NA OLOMOUCKU. V obci Bělkovice: rodina Přindišova, Feitova, Brázdova, Arbeitova a Ulrichova. Břesc: přes 100 let drží usedlosti: rodiny Peřinova, Lounova, Vychodilova a Opluštílova. Břuchotin: přes 100 let drží usedlosti rodiny: Lakomých a Dostálava. Čelechovice u Kokoř.: rodina Pochylů č. 13. Dolany: rodiny Krylů č. 75 (přes 200 roků). Vynikající rodáci: P. Fr. Polášek, farář, pak Stanislav Krejčí, spisovatel, nyní na sv. Kopecku. Drahlov: přes 100 let drží usedlost rodina Vysloužilova, Zatloukalova, Čapkova a Psotova. Vynikající rodák: hudební skladatel J. Čapka. Droždin: přes 100 let drží usedlosti statkář Jindřich de la Renotière rytiř z Kriegsfeldu, statkář Martin Šiška č. 5 a B. Ochman č. 3 a Adolf Hainc č. 2. J. N.

RODOPISNÉ PRÁCE NAŠICH ČLENŮ. Dr. Rich. Fischer, býv. starosta města Olomouce, který je autorem článku „Matriky města Loštic na Moravě“, otištěného v tomto čísle, žije teď na odpocinku ve svém rodišti v Lošticích a zabývá se pilně rodopisem. Prostudoval všechny matriky farnosti loštické (20 knih a přes 30 000 jmen), pořídil výpisy a napsal: I. Pohledy do loštických matrik: nejstarší rody v L., vymřelé rody, německá jména rodová v L., odkud lidé přicházeli do L., psaní (komolení) rodových jmen českých i německých; II. domy v L. za posledních 100 let a jejich majitelé i jejich rodná data (domů je dnes 501); III. hospody v L. a hospodští v posledních 100 letech; IV. druhý díl rodáků loštických (prvý vydal r. 1935), zejména žen, a dodatky k prvnímu dílu; V. rodokmeny vynikajících občanů v L.; VI. rody zasloužilých učitelů na severní Moravě; VII. soupis a rodová data národních pracovníků rodilých anebo činných na severní Moravě. — Dr. Fischer dále vydal tiskem: „Spisovatelé a umělci ze soudního okresu v Mohelnici“, monografie: „Prof. Jan Havelka, rodák z Loštic“, a „Jan Jestrábek, starosta a poslanec ve Vel. Bystřici u Olomouce“. K.

OBRAZY TVRZÍ V SOLOPIŠKÁCH A V TŘEBOTOVĚ A BÝV. KOSTELA V TŘEBOTOVĚ. V Sobůlkách u Kyjova na Moravě postavila r. 1734 pí Helena Johanna Dluhošová, roz. Mladotová ze Solopisk (větve na svobod. domě v Mladé Boleslaví) kapličku ke cti své patronky sv. Heleny. (O Mladotech z Ml. Boleslaví viz článek Dra. M. Volfa v roč. 1932 CRSp.) Kaplička tu stojí dosud nade mlýnem u pěšinky ze Sobůlek do Kyjova. V kapličce je obraz sv. Heleny z r. 1856, patrně kopie původního obrazu z r. 1734 (nebo jeho přemalba?), a to kopie dosti primitivní. V pravém horním rohu obrazu je erb Mladotů ze Solopisk bez přikrývadel a v klenotu místo složených červenobílých křídel jsou namalovaný plameny. Původní obraz byl asi již hodně sešlý — v kapličce jsou jen mřížové dvere — takže malíř kopie nevěděl, oč tu jde. Potvrzuje to také okolnost, že nesprávně sdržíl začáteční písmena jména zakladatelky takto: H:I:O:DR:M:S místo H:IO:D:R:M:S, t. j. Helena Johanna Dluhošová, roz. Mladotová (ze) Solopisk. — V dolním pravém rohu je nějaká patrová budova, patro na obou stranách o jedno okno kratší než přízemí, v levém rohu nějaký kostelík s patrovou budovou.

Obraz je třeba obnovit nebo nahradit obrazem novým. K tomu je zase třeba znáti bezpečně, o jaké budovy a o který kostelík tu jde, kdežto erb Mladotů je znám. Podle dosavadního pátrání jde asi o kostelík v Třebotově, jehož část tvoří osada Solopisky, a o bývalou tvrz v Solopiskách nebo snad v Třebotově. Ta včetně není úplně jasná, neboť se zdá, že postupní

majitelé jedné a téže tvrze zvali se jednou ze Solopisk, jindy z Třebotova a také z Kolivé Hory, která je dle podání lidu nad osadou Solopiskami, dle map však nad Třebotovem.

Mladota Prosinka ze Drást, král. podčeši, byl r. 1305 držitelem vsi Solopisk. Voček ze S. sloužil r. 1421 při obraně Karlštejna a obdržel za to část Třebotova. Vaněk Mladota prodal S. r. 1516. Sedláček píše, že v Třebotově bývala tvrz a r. 1361 seděli na ni Bavorové, měšťané pražští. Roku 1374 prodána tvrz Merklínu Stachovi, rychtaři Většího města pražského. Měl ji do r. 1387. Páni v Valdeku psali se ještě r. 1442 z Třebotova. Tyto zprávy by svědčily, že byly tvrzi dvě: v Solopiskách i v Třebotově. Ale r. 1530 stal se majitelem tvrzi Matouš Hovorčovský, měšťanem Nového města pražského. Hovorčovští byli povyšeni do stavu šlechtického a zvali se „z Kolivé Hory“, tedy ani ze Solopisk ani z Třebotova. R. 1623 prodán statek Dru Václavu z Fliesenpachu, radovi při apelacích a starostovi komorničnímu. Vdova po něm prodala statek klášteru zbraslavskému, tvrz pak brzy zanikla. Kde hledat její stopy, na Kulivé hoře nad Solopiskami nebo nad Třebotovem? Jen archeolog může po prozkoumání obou míst rozhodnut, kde stávala. Dle všech známek stávala nad Solopiskami. Kostelík třebotovský z 18. století byl r. 1866 zbořen a ve farní kronice třebotovské je zachována jen nepřesná malba jeho. Prosím PT. rodopisce o zprávu, je-li někde u potomků výše jmenovaných rodin nebo v některém museu zachován obraz, kresba nebo malba tvrze solopiské nebo třebotovské a bývalého kostela třebotovského. — Dr. Jan Svoboda, Praha-Dejvice, Pod kaštany 2.

VÝSTAVA PAMÁTEK NA VÝZNAČNÉ RODÁKY MĚSTA ŽDÁRU NA MORAVĚ. Musejní komise města Ždáru na Moravě uspořádala výstavku památek na významné rodáky a občany ždářské, a to MUDra Bedřicha Drože (1865—1943), autora dějin města Ždáru na Moravě, Jana Doležala (1847—1901) lesnického pedagoga, spisovatele, jakož i spoluzačladele českého lesnického písemnictví, Filipa Kováře (1863—1925), význačného botanika v oboru lišejníků a mechů, a Františka Drdlu (20. XI. 1868) hudebního skladatele a virtuosa, který letos oslavil 75 let svého života. Výstava byla četně navštívěna, zejména z lesnických kruhů, a plně splnila své poslání. K.

OBEC RYCHNOV U KROUNY NA HLINECKU má starou obecní kroniku, obsahující dějiny obce a jejích rodů, kterou sepsal řídící učitel Charupník, který zde učil. Kroniku má v majetku soukromník Bartůněk v obci Rychnově. K.

Z ČINNOSTI RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI V PRAZE V POSLEDNÍ DOBĚ. Vedle práce organizační a ediční vyvinula R. sp. člou působnost přednáškovou. Dala ji tento program: *archivy jako prameny rodopisu, významní čeští lidé, památné české kraje a města*. Všechny tyto přednáškové cykly jsou zahájeny a vzájemně se střídají. V prvním byly absolvovány přednášky: PhDr. Jiří Čarek: *Rodopisné prameny v archivu hlav. města Prahy* a PhDr. Zdeněk Kristen: *Archiv země České jako zdroj rodopisného studia*. Znění přednášek přeneseme v jednom z příštích čísel našeho časopisu. V listopadu bude proslovena další přednáška tohoto cyklu o *zemědělském archivu* reditele doc. PhDr. Václava Černého.

Rovněž i druhý a třetí přednáškový pořad jest v běhu. Byl uveden přednáškami místopředsedu R. sp. PhDr. Karla Doskočila: *O původu Jaroslava Vrchlického a Jana Petra: Doudlebsko — kraj nejjížnějších Čechů*, s projekcí diapositivů a přednesem ukázek lidové krajové poesie.

Mimo tyto cykly jsou připraveny další přednášky, zejména o praktickém rodopisu.

Možno konstatovati živý zájem členů i uvedených hostí o přednášená themata. Účinek této přednáškové akce se projevuje stálým přihlašováním se nových členů. — et —

„POVOLÁNÍ FIBIALIFEN“. Jsem přesvědčen, že tazatel ze svého pramene chybně vyčetl „fibialifen“ místo správného „tibialifex“ = punčochář. Tibia = holenní kost, tibiale -is nebo častěji plur. tibia -ia =

— punčochy. Koncovka *fex* značí hotovitele, jako na př. *pannifex*, *bursifex*, *bombardifex*, *currifex*, *ensifex* atd. Synonyma pro *tibialifex*, *tibialista* nebo *tibialiarius*. Srv. Krejčík, Rodopis ch latinsko-český slovníček, str. 23.

V. H.

Považuji to za zřejmě špatné čtení slova „*tibialifex*“ — punčochář, třebaže „*tibiale*“ znamená vedle punčochy i holinky, brnění na holeně. Dr. F. K.

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Dotazy a odpovědi.

Dotazy:

247. **Kvapil** Jiří, kdy a kde se narodil? Přistěhoval se do Dobřichova na hospodu čp. 26 se svou 26letou manželkou Barborkou, černokosteleckou poddanou a s 2letým synem Janem, neznámo odkud. Zakoupili se dědičně na této hospodě dne 5. I. 1765 od Ústavu šlechticen v Praze, jako gruntovního majitele cerhenického panství. Ovdověl 14. III. 1772 a oženil se po druhé dne 26. ledna 1773 po otcí osiřelou Barborkou Fridrichovou z Kounic u Českého Brodu. Dle záznamu matriky úmrtní v Dobřichovicích měl zemřít v r. 1774 ve věku 56 let, kdežto dle záznamu fary v Plaňanech r. 1784 50letý. J. K.
258. **Kosinka**. Kde se toto jméno vyskytuje (vyjma oblast náchodskou: Červená Hůra, Vysokov, Dřevič) a kde by bylo lze něco bližšího o tomto rodu zvědět? F. M.
248. **Mikulecký**. Prosím o zprávy, vyskytuje-li se toto jméno ve stol. XVI. a v prvé polovici XVII. stol. hlavně na Litomyšlsku a Vysokomýtsku.
271. **Zahálkové**, kde se nalézají v kraji litomyšlském?
272. **Ruferové**, kde se nalézají v kraji náchodském?
273. **Kadlecové**, kde se nalézají v kraji telčském na Moravě? Kdo vlastní tato rodová jména ve svém rodovém archivu? D. M.
249. **Ranecký**. Kde se to jméno vyskytuje nebo se vyskytovalo?
250. **Věcovský**. Kde se toto jméno dříve vyskytovalo a dnes vyskytuje? K.
251. **Kerner, Körner a pod.** Kde se to jméno vyskytuje anebo vyskytovalo?
252. **Beringerová Anna**. V úmrtní matrice fary v Dačicích na Moravě zapsáno jest, že táž zemřela 28. dubna 1808 jako vdova po Petru Zvěřinovi, řediteli panství v Bystřici, ve stáří 89 let, dcera Simona Perringera, kloboučníka v „Bystřici“. Hledám místo a faru oddavek a narození. E. Z.
253. **Zvěřinová Klára**, roz. **Krammerová**, nar. 2. července 1771 v Nové Bystřici u Třeboně, provdaná za lesního pojedzdného Jana Antonína Zvěřinu. Ovdověla v r. 1801 v N. B. Kde a kdy tato vdova zemřela? E. Zv.
254. **Dubský Bohumír**, prof. gymnasia v Jindř. Hradci, nar. 14. VI. 1793 v Českém Brodě. Kde a kdy se narodil jeho otec Jan Bohumír Dubský, krejč. mistr a občan v Českém Brodě č. 43. Kdo byli jeho předkové?
- Dubský Vojtěch**, nar. 7. VIII. 1829 v Jindř. Hradci, hejtman pěš. pl. 37. Kde a kdy zemřel? Pravděpodobně po r. 1859 v Praze. E. Zv.
255. **Hanzal Fr.** Dr. Prosím rodopisce, pátrající po svých předcích v archivu třeboňském a jindřichohradeckém (i chlumském u Třeboně), za sdělení, zda mezi jejich předky vyskytuju se Holičtí, Dušákové, Mladští a Hanzalové (tito ze Staré Hlíny u Třeboně).
257. **Vavřík**. Prosím o zprávy o příslušnících rodu, pocházejících z Prácheňska. O. S.
258. **Jarý**. Kde se narodil Josef Jarý (též Gary, Kary, Gayer), který se oženil r. 1792 s Rozálií Markovou z Leštince u Skutče, stár 19 let, zaměstnáním kramář z Náchoda? J. J.
259. **Němec**. Kde se narodil Matěj Němec z Mezic, okres Litovel, který se dne 1. XII. 1682 oženil s Julianou Willigovou, vdovou po Cyrilu Otáhalovi z Choliny? M. N.

260. **Kamarád.** Kde se narodil Josef Kamarád, barvíř z Jáchymova, okres Litovel? Nar. se kol r. 1766 a zemřel v Jáchymově 19. III. 1828, stár 62 let. M. N.
261. **Tihlář.** Kde se narodila Anna Tihlářová, dcera Josefa Tihláře, klempíře z Kroměříže? Byla provdána za Josefa Kamaráda. Zemřela 5. XII. 1832 v Nákle ve stáří 66 let. Kde měli svatbu? M. N.
262. **Opl, Opel, Oplot.** Prosím o zprávy o tomto rodu, snad šlechtickém. Od r. 1807 v matrikách ve Veliši u Jičína. — Kdy a kde se narodil Josef Opl (Oplot), syn Josefa Oplota, chalupníka z Dolan u Jičína, a manž. jeho Anny Kořinkové, kol r. 1808? Odkud přišel na Jičínsko tento rod? Veškerá sdělení o tomto rodě po předchozí dohodě odměním. J. O.
263. **Beneš Antonín,** šenkýr zábořský, provdal dne 12. X. 1773 dceru Barbaru. Kde se narodila? Kde a kdy se oženil Ant. Beneš? J. N.
264. **Kautek Melichar,** cís. král. výběrčí ve Strakonicích, kol r. 1794. Kde se oženil před r. 1794 s Annou Dimlovou, dcerou Felice Dimla, kontr. písáre? J. N.
265. **Kahl - Kohlmuñzer Jan,** sládek v Kolíně po r. 1786. Kde se oženil s Aloisíí před r. 1786? J. N.
266. **Křepinský Vojtěch,** sládek v Táboře po r. 1764. Kde se oženil se Žofie ..... před r. 1764? J. N.
267. **Picha Vojtěch,** měšťan z Ml. Boleslavě. Kde se oženil se Suzanou ..... před r. 1782. J. N.
268. **Rösl Matěj** (Röhsl, Ressel), tesař a měšťan v Praze, vdával dceru Annu 24. května 1814 u sv. Tomáše v Praze III za Vojtěcha Häuslera, syna harfenisty, zvaného též Copánek. Jak se jmenovala matka nevěsty? M. J.
269. **Kuběnka.** Odkud přišel Pavel Kuběnka (Kubienka, Kubenka), který byl v r. 1698 oddán s Magdalénou Ptáčkovou v Dol. Heřmanicích. Byl synem Pavla Kubienky a nejspíše přišli z některého Liechtensteinského panství na panství lanškrounské v době druhé kolonizace tohoto panství v r. 1683 a po tomto roce. Sbírám rovněž záznamy o všech nositelích jména Kuběnka. J. K.
270. **Zach Jan,** význačný hudební skladatel a varhaník, narozen 1699 v Čelákovicích, zemřel údajně 1773 v Bruchsalu v Bádensku. Studuje někdo a může podat zprávy o jeho životě, práci a potomcích? J. R.
274. **Dukát Šimon,** kožíšník z Olešnice na Mor. Jakékoliv zprávy o něm z konce XVII. a poč. XVIII. stol., jakož rozšíření rod. jmen Dukátů hledám. Sám sdělím, kdo hledá. Zpráva do redakce t. l. kdykoliv. Účelné zprávy honoruji. M. D.
275. **Šmelhaus - Schmelhus - Smelhouz.** Prosím o laskavé upozornění rodopisců, kde se s tímto jménem setkali. Matriky, kroniky, grunt. knihy a pod. a kde možno všude pátrati. Přip. honoruji výpisu a pod. Kom. resp. přímo na adr. P. Šmelhaus, dipl. techn. sládek, Praha III. Pivovar u sv. Tomáše.

O d p o v ě d i:

105. **Hruška.** Jméno se četně vyskytuje v 19. stol. v pozemkových knihách panství Žleby na Čáslavsku. V. G.
107. **Hanl Martin,** hospodařil v letech 1628—48 na gruntě v Neveklovicích (panství Hradčestě Mnichovo). J.
143. **Lev.** Autor je ochoten podat další informace ohledně dvora v Hořenických čís. 1. J. K.
174. **Benda.** V urbáři z r. 1638 připomíná se Jan Benda na spálené chalupě v Borotíně. Z téhož rodu žil tam 1746 B. Jan. R. 1830 měl tamže J. Benda dům čp. 13, Matěj B. dům čp. 100 a Jan B. dům čp. 109. Rod žije v Borotíně dosud. Z něho byl Jan B., jenž působil asi před 60 lety jako profesor na hospodářském učilišti v Liebwerdě. — Roku 1808 jmenuje se také Jan B. na čp. 29 v blízkém Radkově. Za naší paměti již tam rod ten není. R. C.
174. **Berka Frant., Ing.,** ředitel a prokurista fy Polický-Rieker a. s. v Jaroměři, bydlí v Jaroměři od 30. 11. 1937, předtím bydlil v Brně. —

- Nar. 7. 12. 1894 v Biskupicích, okr. Mor. Třebová, otec Frant. Berka, matka Marie Berková. Dne 18. 6. 1930 oddán v Týništi n. Orl. s Olgou Kobzovou, nar. 2. 4. 1899, dcerou Josefa Kobzy a Marie roz. Gerišové. Dcera Olga Berková nar. 8. 3. 1930 v Hradci Králové. J. K.
- 174. Berka.** Roku 1762 zemřel v Řemíčově u Ml. Vožice havíř Jan Berka, zaměstnaný v tamních dolech na stříbro, a pochován v Ml. Vožici. R. Hr.
- 174. Berka.** V Brně žijí: univ. prof. MUDr. Frant. Berka, Rückertova ul. 2a; Heřman Berka, Mr. Ph., Pražská ul. 12; Eduard Berka, učitel, Král. Pole, Božená Němcová 51. A. W.
- 175. Černý.** Měšťanský rod tohoto jména jest možno v Soběslavi sledovat již od poloviny 16. stol. (1565 zemřel Jan Černý, pekař). 3. února 1778 žádal o přívarek k svatbě předměstský soused a vdovec Václav Černý; s nevěstou Marjannou, dcerou po nebožtíkovi Vítovi Pokorném, vyženil na táborském předměstí v Soběslavi dům čp. 95 (čís. staré 35); týž byl r. 1799 mrtev. — Kromě měšťanské rodiny žili v Soběslavi v 18. stol. podružství Černí, kteří byli poddanými pánu soběslavských; r. 1798 se připomínají: Ondřej Černý, stár 62 let a jeho manželka Marianna, 60 let — po Kašparovi Černým vdova Uršula, 56 let, dcera Marianna, 42 let, a synové Martin a Mathias byli na vojně. — Dům čp. 26 na táborském předměstí byl v letech, jež přicházejí v úvahu, v držení rodu Truhličků a Patheimů. Havel Černý, šenkýr v Soběslavi, nepřichází. — Nejedná se snad o předměstí města Tábor? J. L.
- 181. Berka.** Rod žije v Jeníčkově Lhotě u Tábora. Tam jmeneuje se na Kopcecké chalupě 1787 Frant. B. s manž. Annou, po nich od 1810 syn Jakub s manž. Marií (bratr jeho Jan byl horníkem v Ratibořských Horách), od 1832 Jan, od 1889 Tomáš. — Matěj B. s manž. Ludmilou, roz. Bervidovou, koupil 1796 kus panského místa k vystavění chalupy (čp. 18) v Hlinici. Také v Sedlečku na čp. 14 od 18. stol. žili sedláčci Berkové. R. C.
- 199. Kratochvílové** byli též rolníci. V Kelci na gruntě č. 2/15 je od r. 1670 zapsán Jakub Ondra. Syn jeho je uváděn od r. 1706 Pavel Ondra-Kratochvíla. Vnuk se píše od r. 1783 již jen Pavel Kratochvíl a pravnuk Jakuba Ondry je uváděn od r. 1776 rovněž jen Josef Kratochvíl. K. I.
- „Kratochvílník“, sepsaný knězem Matějem Sychravou, signatura Universitní knihovny brněnské III 8009, byl také oblíben, že dosáhl v Brně v osmi letech trojího vydání, a to r. 1819, 1822 a 1827. K. I.
- 204. Nývlt.** Antonín Nývlt narodil se ve Rtyni v Podkrkonoší čís. 86 dne 24. září 1776 jako syn Antonína Nývlta, chalupníka, a matky Anny (matr. v Červeném Kostelci). Antonín Nývlt ze Rtyně byl r. 1775 v čele selského povstání na náchodském panství. Není mi známo, zda se jedná o tutéž osobu. O.
- 207. Radimský.** V Brně žije Dr. Jar. Radimský, vrch. rada, Raimundova ul. 16. A. W.
- 211. Šlajs.** V Liptále u Vsetína bydlí Augustin Šlajs, nar. 31. III. 1885 v Praze, nemanž. syn; matka Dorota, dcera Jakuba Šlajse a Marie, roz. Cvačkové, z Pařeznice (Pasečnice?) u Domažlic. Jmenovaný bydlel do 30. IX. 1938 v Litoměřicích. O. D.
- 211. Redaktor „Venkova“** Karel Šlajs-Koval v Praze II, Na Florenci. Rod jeho pochází z Chodská z Klenčí. Jméno Šlajs je na Chodsku hojně rozšířeno, jsou to vesměs selské rody. K.
- Šlajs. Rod Šlajsov vyskytuje se na Klatovsku, v Točníku, v Otíně a v Předslavi (2 rodiny), které pocházejí z Osova. O. S.
- 213. Čerwenka.** R. 1600 zemřel v Soběslavi Petr Červenka; manželka jeho byla Barbora a děti: Vavřinec a Zuzana. — Kolem r. 1600 vzal si dceru Voršilu po neb. Prokopovi Houškovi ze Soběslavě Jan Červenka z Jindř. Hradce. J. L.
- 214. Sklenář.** MUDr. Alois Sklenář, obvod. lékař v Novém Rousínově č. 11, okr. Vyškov; Dr. Ing. František Sklenář, vrch. techn. rada, Brno, Ul. Karla Wawry 86. A. W.

- 217. Horčička.** Přichází často v listinách města Bakova nad Jizerou, a to v 17.—18. stol. Také snad ještě zde někteří nositelé tohoto jména dnes žijí. Nás člen A. S. má ve svém rodovém archivu některé zápis y o tomto jméně. A. S.
- 217. Horčička** Václav, truhlář, žije v Milovicích u Lysé n. Lab. Bv.
- 221. Ponert - Ponerth.** Starý popis města Prahy z r. 1770 uvádí na Starém městě pražském 1770: Jan Jiří Ponert, nar. kol. 1752, syn domkáře Ponerta ze Stratschen u Wegstädtl., zemřelého před r. 1770, a Jan Ponerth, syn před 1770 zemřelého šenkyře z Lobositz. R. F. v. P.
- 222. Bohuslav.** 1. 30. X. 1669 Alžběta Bohuslavova z Ježova kmotrou v Slavětině (matriky v Načeradci). 2. 10. VII. 1701 Matěj Bohuslav, svobodník z Lomné, kmotrem v Lomné (matr. v Ml. Vožici). Dr. J. H.
- 222. Bohuslav, 223. Regner, 227. Quirens, 228. Kautský, 238. Kos a 213. Tůrinský.** Podrobnosti o těchto rodech má J. Lokvenc, Praha, N. Čáslavce, Barákova 524.
- 222. Bohuslav.** Jméno Bohuslav (Bouslav) připomíná se v Ml. Vožici již v 16. století a počátkem 17. stol. R. 1606 byl tam Bohuslav Kovář, který zemřel r. 1624 a zanechal sirotky Jana, Matěje, Adama, Dorotheu, Annu, Maruši. — Jan Bohuslav, kovář, měl syny Krištofa a Václava. — Matěj Bohuslav († 1675) měl syny Jana, Zikmunda, Václava. — R. 1809 zemřel Václav Bohuslav, švec, a zanechal manž. Veroniku a děti Leopolda, Václava, Karolinu, Marianu, Kateřinu, Josefa. — Ještě r. 1853 žil tu krupař Matěj Bohuslav. R. Hr.
- 226. Tůma Josef,** svobodník a radní v Kostelci nad Černými lesy. Dobu, kdy se přistěhoval a odkud, je možné zjistit v starých pozemkových knihách rychty černokostelecké z let 1599 a 1620. Obě jsou uloženy v archivu země České pod sig. Kostelec n. Černými lesy 2 a 3. F. Č.
- 226. Tůma.** Na panství Kostelec nad Čer. lesy připomíná se v 18. stol. měšťan a kolář Josef Tůma, majitel mlýna v Nouzové a hospodářství v Chodotíně. Jeho dcera Eleonoru pojala za manželku r. 1812 Frant. Rajský, mlýnář na „obecním mlýně“ v Ml. Vožici. Tato Eleonora zemřela r. 1814 a zanechala syna Františka, který studoval a stal se pak věhlasným lékařem. Po smrti Josefa Tůmy konalo se r. 1822 pozůstalostní řízení v Kostelci n. Č. lesy a jako dědici jmenují se vdova Ludmila (potom opět vdaná Seidlová), dcery Rosalie a Apoloni, dále nezletilý syn František po zemřelé Eleonore Tůmové, vdané Rajské. R. Hr.
- 227. Quirenz** Jan se připomíná od r. 1593 ve svobodném statku č. 49 v Hronově, Bartoloměj Kvirenc, který se tam příženil a ten statek držel do r. 1623 (podle Součkova pojednání „Hronov nad Metují“ z r. 1892). Jméno dodnes žije ku př. v Červeném Kostelci ve firemním nápisu „Kvirencová“. F. M.
- 227. Quirens.** Dle „Starého popisu“ z r. 1770 žili v tomto roce na Starém městě pražském učňové Jan a Václav Quirentzovi, synové pražských měšťanů. — Franz Quirenz byl v r. 1916, c. k. vrchní poštovní úředník v Praze. R. F. v. P.
- 228. Kautský.** V registrech panství kosteleckého (n. Čern. lesy) z r. 1562 (nyní v arch. kníž. Liechtenštejn. ve Wieden) je uváděn: v obci Vitice — Kautský Martin a v obci Klučov — Kautský Vašek. — V popisu robot z r. 1777 a v Josefinsk. katastru z r. 1785 kraje „Kouřim“ jsou uvedeni: v obci Benice čp. 10 — Kautský Václav a v obci Píkovice čp. 8 — Kautský Vojtěch. — V obci Zahradky u Českého Brodu žije chalupník Václav Kaucký. — V městě Táboře žije v pensi úředník býv. min. zahr. Kautský Jaroslav. B. Z.
- 228. Koutský, Kautský.** 1. Václav Litvin j. Kautský, svobodník ve vsi Chýšné, 1614 DZV 137 F 13 a 186 P 12 (viz ČRS 1942 příl. Rodop. galerie, str. 35—37). 2. P. Zikmund Kautzky, farář v Smilových Horách, 1822 (matr. Sm. Hory). 3. Ze současných: Dr. L. Koucký, soudce v obvodu vrch. soudu v Praze. 4. Jinak jsou zprávy o nositelích tohoto jména v soupisech poplatnictva z r. 1603 a 1615, ve zpovědních seznamech vydaných Šimákem (I 585, 609, II 225—227, III 52 atd.),

v časopise přátel starožit. čes. (1900, 1902, str. 70, 1904), v našem časopise RS r. IX/X 76, 1941/64).

228. **Koutský.** Před r. 1650 hospodařil v Jivině na panství zbirovském Jan Kaucký (též Kautský). R. 1651 drží grunt již jeho syn Havel, r. 1680 syn tohoto, Václav Kaucký. Bratr Václavův, Pavel Kautský, odešel do Třebnušky na tomtéž panství a hospodařil zde asi od r. 1693 do 1716. Dosud je na tomto statku přezdívka „U Kouckých“. R. 1651 byl také ve městě Zbirově hospodář Bárta Kaucký, 60letý, s manželkou Apolenou.
228. **Koutský, Kautsky.** Bilek uvádí ve svých „Dějinách konfiskací v Čechách 1618—48“ mimo členů šlechtických rodů Kautských z Gensejna a Kautských z Kostelce také Janu Kautskou, které byl 1630 konfiskován dům na Novém městě pražském. — Kateřina Kautský byla 1717 kmotrou při křtu svého vnuka Tomáše Hudetze z Libšic (farní matrika Minice). — P. Franz Kautsky byl v prvních letech 19. století kaplanem Týnské fary na Starém městě pražském. — „Starý popis“ města Prahy z r. 1770 uvádí 7 různých Kautských a Kautzkých. — Davidek v příloze našeho časopisu 1941 „Staré usedlé rody selské v Čechách“ uvádí Koutských na 3 místech. R. F. v. P.
228. **Kautská** Růžena, narodila se 29. IV. 1894 v Strakonicích z otce Melichara Kautka, cís. král. výb. daní, a z matky Anny, dcery Felixe Dímla, kontrib. písáre v Střel. Hošticích. Dne 24. VII. 1810 se provdala ve Lnářích za Petra Pavla Corvina, advokáta a purkmistra v Horažďovicích. Zemřela dne 17. VIII. 1859. J. N.
228. **Kautský.** V Jindř. Hradci žil ak. mal. Jiří Kautský. Viz o něm Tomanův Slovník výt. umělců a Almanach ak. mal. J. Kauckého. (Publ. muše v Jindř. Hradci.) J. M.
228. **Koucký (Kauczkeg)** Jan, hospodařil v letech 1580—1602 v Neveklóvých (panství Hradiště Mnichovo). J.
- 229 **Bouz, Aleš Bouz,** kaplan v Plzni 1936 vyučoval na div. r. gymn. — Julius Bouss, akad. mal., vyučoval na reále v Budějovicích. J. M.
230. **Štafmfest.** Nositelé tohoto jména žijí po několik generací v Milovicích u Lysé n. Lab. Ev.
231. **Mohapel (Mochapel).** V Olomouci se nachází: Mohapl Bohdan, listonoš v Olomouci-Hodolany, Fügnerova ul. 30; Mohapl Frant., ř. uč. v Olomouci-Hodolanech, Smetanova ul. 22; Mohapl Jan, odb. učitel v Olomouci, Hodolanská ul. 3; Mohapl Josef, rolník v Olomouci-Neředíně, Neředinská 55 (Němec); Mohapl Rajmund, rolník dto (Němec); Mohapl Rudolf, oekonom v Olomouci, Nová ul. 60 (Němec); Dr. jur. Vladimír Mohapl, advokát v Olomouci, Česká ulice. — Zde by bylo nejlépe se obrátiti na Dr. Vlad. Mohapla, advokáta v Olomouci o informaci, odkud jejich rod pochází. J. N.
231. **Mohapl Jiří,** řezník, Přerov, Palackého 38.
238. **Kos.** Ve svém příbuzenstvu mám také jednu prababičku Kosovou, pocházející z Dolních Heřmanic u Landskron. Kosových jest tam více. J. K.
239. **Marková Dorota,** dcera Matěje Marka a Anny, narozená r. 1764, se provdala 1. IV. 1786 v Rohovládově Bělé za Pavla Vilima, půlsedláka, narozeného 1758. Podle oddacího listu pocházela z Vyšehněvic. Matriky v Rohovládově Bělé začínají až r. 1784, dřívější prý shořely.
299. **Bouz, Dva Bouzové** jsou zaměstnáni na okr. úřadě ve Dvoře Králové, z nichž jeden, Josef Bouz, bydlí v Rasoškách u Jaroměře čp. 63, křestní jméno druhého neznám, bydlí v Josefově. Bouz Josef bydlí také v Lužanech čp. 5, p. Velichovky. J. K.

Vydává Rodopisná společnost v Praze II, Těšnov 65. Tel. 60-241, 64-741. — Šekový účet Pošt. spořitelný v Praze č. 90.686. — Odpovědný redaktor Jan Petr. — Vytiskly Grafické závody Four a spol. v Praze I, Waldhauserova 17. Telefon 627-51-52. — Užívání novinových známek povoleno řed. pošt. v Praze, čj. 77037/IIIA 1940. Dohledací poštovní úřad Praha 6. — Vyšlo 20. listopadu 1943.